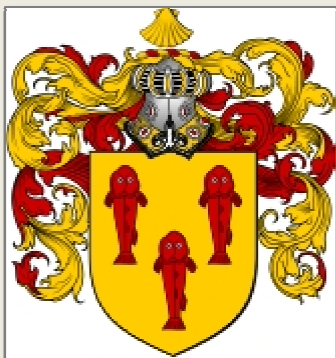
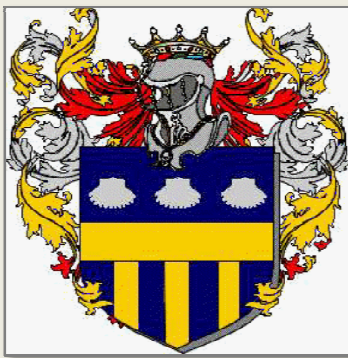

Komtesse Maria Gertrude Pericoli

Cabott

Pericoli

2. udgave, oktober 2018

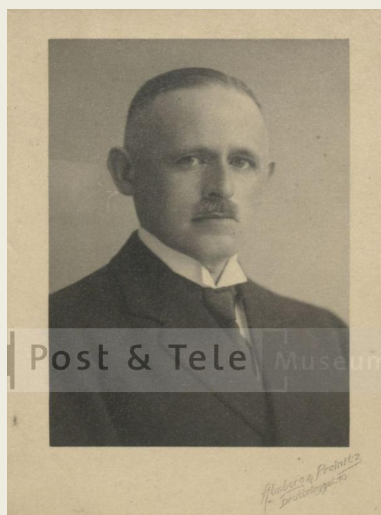
Tilbage til familien

Portrættet af komtesse Maria Gertrude Pericoli er malet omkring 1800. Maleriet blev solgt to gange på auktion, senest i 2016, før det i oktober 2017 lykkedes at købe maleriet tilbage til familien. Dette er historien om Maria Gertrude Pericoli.

Maria blev født 19. december 1776 i Rom af korsikansk Kaptajn og senere Oberst Grev Pietro Pericoli og hustru Giovanna Francisca de Rossi. Marias far døde 60 år gammel i november 1790 i et hus i Strada de San Francesco i Camerino, Marche, Italien, da Maria var blot 14 år gammel. Nogle år senere mødte den nu 20-årige Maria den 22-år ældre danske maler Johan Herman Cabott (født 1756). De blev gift i Rom 9. august 1796, hvorefter de i perioden 22. august – 3. november 1796 rejste til Danmark ledsaget af hendes mor. Maria skrev dagbog fra rejsen. Johan og Maria blev gift igen i Sankt Petri kirke i København på hendes 20 års fødselsdag den 19. december 1796.

De fik en søn, Emilius (1802-?), der udvandrede til Rusland, og 3 døtre, Emilia (1799-1891), Julia Adelaide (1805-1885), der blev gift med justitsråd Edward Holmblad (1802-1881), og Barbara Louise (1809-1894).

Dagbogen blev udgivet af Marias oldebarn Emil Valdemar Holmblad (1873-1942). Han havde sandsynligvis som det sidst levende oldebarn i hans linje arvet maleriet. Hans eneste datter (adopteret) Elisabeth Holmblad (senere gift Gjerløff) arvede formentlig maleriet. Elisabeth, der i øvrigt boede på Engelsborgvej i Lyngby, døde i 2011, hvorefter billedet blev solgt på auktion i Hørsholm. I 2016 blev maleriet igen solgt på auktion til en norsk malerisamler, der var så venlig at sælge maleriet til Marias efterkommere i Henningen-slægten.

In Dei Nomine Amen

Idem fidei et infirmitatis sanctorum Marij, Johannis, Lili,
Camerinensium, Viti, Caroli, genitorum in libro beato scriptum
eorum pater et mater regere viderentur infirmitas pariter et de
deuere

Anno Domini Millesimo septingentesimo Nonagesimo 1790
Die vero 22 Novembris

Illustri Viri Comite Perico Jolius M. A. Alexandri Pa-
ricoli de Camerino gratia sua annorum 60 vivens in
suo quatuor posita in Contrada Savada de S. Francisco
in Comm. S. M. R. de regente Animam suo reddens
cuius Corpus de aro di sepultum est in hac sua Matris
Uoluntate scilicet in quorum pater. Camerini hac die
1791
Carolus Pompei iungit

p. d. e.

Moyseus Amici Camerinus, Dei, et Aplice sedis gratia
Sanctae Camerinensis Ecclesiae Archiepiscopus, Illm. Vni. nro
Rex Regibus Domesticus, et Pontificio alio Agrippas
supra fidei fuisse et per de iudicis et libris propriis
manu, et charactere suo. Ad. V. V. Caroli Pompei,
eundemque per balam, qualem de facit, cunctis has
pater vultis indubie. In fidei Datum
Camerini ex Archiepiscopali Palatio hac die 5. Julii 1791:

Venerabilis R. de Sancto Archiepiscopi

Året 1796

I Danmark var den sindssyge Christian VII formelt konge i Danmark. Det var dog hans søn, den senere Frederik VI, der var det uofficielle men i realiteten fungerende kongelige overhoved.

Året før var København ramt af en voldsom brand, der ødelagde en stor del af Nørre Kvarter inkl. Vestergade, hvor Johan og Maria boede i 1801.

Kong Christian VII,
malet af Jens Juel (1787).

Kronprins (regerende) Frederik VI,
malet af Jens Juel (1787).

I Europa herskede revolutionskrigene 1792-1803, som skyldtes reaktionerne på den Franske Revolution. Bl.a. af frygt for en spredning af revolutionære ideer havde de tyske stormagter Preussen og Østrig slået sig sammen. Frankrig erklærede begge lande krig, og året efter gik Storbritannien ind i krigen. I sommeren 1792 var Frankrig ved at blive invaderet men gik til angreb og afværgede faren. Fra 1795 havde Frankrig fremgang. I april 1796 havde general Napoleon besejret den italienske hær 60 km vest for Genova. Der var indgået våbenstilstand 28. april. I begyndelsen af september forsøgte østrigerne at undsætte den belejrede by Mantova i flere omgange. Det kom til flere slag mellem de franske hære anført af Napoleon Bonaparte og den østrigske hær anført af feltmarskal Dagobart von Wurmser: 4.-8. september omkring Bassano og 15. september ved Mantova.

Johan Herman Cabott (1756-1814)

Johan Herman Cabott var næstældste barn af juveler og stadskaptajn Poul Cabott (1721-1796) og Anna Marie født Kruse (1780-?). Faderen nedstammede fra en reformert slægt, der havde bosat sig i København i slutningen af det 17. århundrede.

Johan blev uddannet på Kunstakademiet og rejste på egen bekostning til Rom 1784-1790 og til Berlin 1791-1792. Johan var ven med Nicolai Abildgaard og rejsefælle med Asmus Jacob Carstens og arkitekt Friedrich Weinbrenner på vejen til Italien i 1791. Han var igen i Rom 1792-1796 og var her knyttet til den danske og tyske kreds omkring Friederike Brun og hendes bror Friedrich Münter. I Rom arbejdede Johan flittig og udførte adskillige respektable kopier efter Rafael. Johan synes dog at have erkendt, at hans muligheder som figur- og historiemaler var begrænsede. Inspireret af Friedrich Münters interesse for arkæologi og udsmykninger i de romerske gravkamre, som han kendte gennem venskabet med Georg Zoëga, valgte Johan at fortsætte som dekorationsmaler. Han publicerede i 1795 beskrivelsen af et romersk gravkammer ledsaget af omhyggelige raderinger af hele decorationen, figurgrupper og mange dekorative detaljer.

Liberté

Egalité

Jean-François Jacault, agent de la République
Française en Italie, chargé de veiller à
l'accomplissement de l'Armistice avec le Pape

Vu le Rapport de la Cour de Copenhague
du quatorze octobre milles sept cent quatre vingt et
un, N. S. en vertu duquel M. Jean Hermann
Cabot, Peintre Danois, est venu étudier son art à
Rome, où il a toujours demeuré jusqu'à présent

Pour tous ceux qu'il appartiendra de
laisser librement et librement passer le susdit M.
Jean Hermann Cabot, Peintre, Danois, âgé de 39. ans,
retournant dans sa Patrie, sans domer, ni permettre
qu'il soit donné aucun empêchement à la poursuite
de son voyage.

Donné à Rome le 24. Thermidor, an 4. ^{an 4.} de la
République Française une et indivisible.

Jacault

Signature de M. Jean Hermann Cabot

J. H. Cabot

Gratin

1796 11/8

Rejsepas Johan Cabott – udstedt i Rom den 24. "Thermidor" år 4 efter revolutionen.

Thermidor var 2. måned i sommerkvartalet og gik fra 19. juli til 18. august.

Den 24. Thermidor år 4 var torsdag den 11. august 1796.

E. V. Holmblad:

En Rejse fra Rom til København i 1796

Dagbogsoptegnelser af Maria Gertrude Cabott, f. Pericoli

VI rejste fra Rom den 22. August 1796 Klokken 10 om Formiddagen. Vi kom til La Storta, hvor vi opholdt os for at drikke og spise, og derpaa rejste vi straks videre. Vor Vej førte os forbi Monte Rosa og gennem en lille Flække, og om Aftenen naaede vi Civita castellana. Her gik vi øjeblikkelig ud for at se Byen, og uagtet det var sent, kom vi ind i Domkirken. Denne har en gotisk Portal, og for at komme op til Hovedalteret maa man gaa op ad en Trappe; — Kirken er ikke ilde.

Vi fik et godt Aftensmaaltid, god Vin og gode Værelser; tillige traf vi behageligt Selskab, blandt hvilke kan nævnes Sign. Gnadi fra Bologna, som er paa Rejse til Spanien, og Sign. Benedetti Malmusi fra Modena, som rejser hjem efter at have fuldendt sine Studier.

23. August. Da Klokken var 8 om Morgen, rejste vi til Otricoli, hvor vi standsede. Her traf vi atter behageligt Selskab, med hvem vi spiste, og straks derefter fortsatte vi Rejsen. Vi passerede Nepi, Narni og Terni, hvor vi gjorde Holdt. Her bestemte vi os til at gaa for at se det store Vandfald, og vi tog 2 Førere, som skulde ledsage os. Vi kom paa Vejen derhen gennem flere farlige Steder og rejste ialt 10 italienske Mil uden at faa noget at se. Da det endeligt var blevet helt mørkt, og Vejen var saa daarlig, at vi næsten ikke vidste, hvorledes vi skulde komme videre frem, besluttede vi os til at vende om og naaede omsider dødtørrette tilbage til Byen. Jeg havde faaet mine nye, fine Sko ødelagt, og det var en kedelig Udgift at købe nye, tilmed da vi ikke havde faaet set det ringeste.

24. August. Vi tog meget tidligt afsted og kom igennem mange smaa Byer og naaede endelig det store Bjerg, som man maa passere ridende paa Okser. Vi lejede saa 4 Okser og begyndte Bestigningen; denne var meget farlig, og det var meget uhyggeligt, da man paa den ene Side havde Bjergsiden og paa den anden en Afgrund, der var saa dyb, at vi næppe kunde se Bunden, da

En rejse fra Rom til København i 1796

Dagbogsoptegnelser af Maria Gertrude Cabott, født Pericoli.

Vi rejste fra Rom den 22. August 1796 kl. 10 om formiddagen. Vi kom til La Storta, hvor vi opholdt os for at drikke og spise, og derpå rejste vi straks videre. Vor vej førte os forbi Monte Rosa og gennem en lille flække, og om aftenen nåede vi Civita Castellana. Her gik vi øjeblikkelig ud for at se byen, og uagtet det var sent, kom vi ind i Domkirken. Denne har en gotisk portal, og for at komme op til hovedalteret må man gå op ad en trappe; - kirken var ikke ilde.

Domkirken: Duomo di Civita Castellana

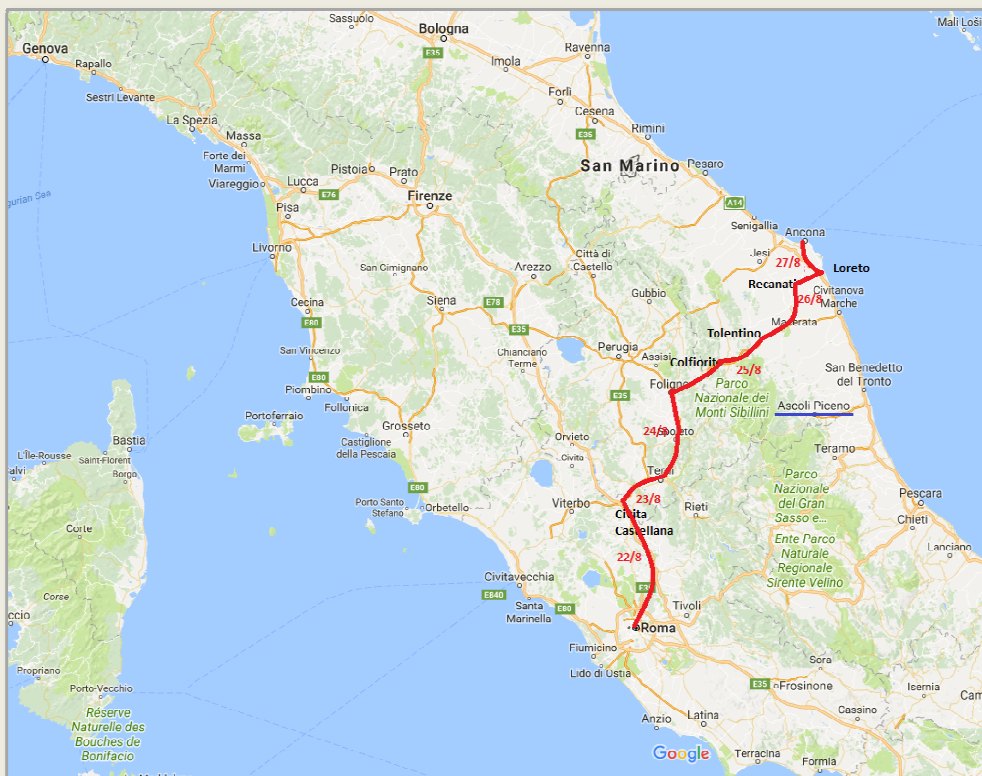
Vi fik et godt aftensmåltid, god vin og gode værelser; tillige traf vi behageligt selskab, blandt hvilke kan nævnes Sign. Gnadi fra Bologne, som er på rejse til Spanien, og Sign. Benedetti Malmusi fra Modena, som rejser hjem efter at have fuldført sine studier.

23. august: Da klokken var 8 om morgenen, rejste vi til Otricoli, hvor vi standsede. Her traf vi atter behageligt selskab, med hvem vi spiste, og straks derefter fortsatte vil rejsen. Vi passerede Nepi, Narni og Terni, hvor vi gjorde holdt. Her bestemte vi os til at gå for at se det store vandfald, og vi tog 2 førere, som skulle ledsage os. Vi kom vejen derhen gennem flere farlige steder og rejste i alt 10 italienske mil¹ uden at få noget at se. Da det endeligt var blevet helt mørkt, og vejen var så dårlig, at vi næsten ikke vidste, hvorledes vi skulle komme videre frem, besluttede vi os til at vende om og nåede omsider dødtrætte tilbage til byen. Jeg havde fået mine nye, fine sko ødelagt, og det var en kedelig udgift at købe nye, tilmed da vi ikke havde fået set det ringeste.

Vandfaldet ved Terni, som de ikke nåede at se.

¹ Mil stammer fra latin *mille passus* ("tusinde dobbeltskridt"), ca. 1,5 km når den romerske hær marcherede. 10 mil svarer altså til 15 km.

Rejsens 1. uge (22-29/8).

24. august: Vi tog meget tidligt af sted og kom igennem mange små byer og nåede endelig det store bjerg, som man må passere ridende på okser. Vi lejede så 4 okser og begyndte bestigningen; denne var meget farlig, og det var meget uhyggeligt, da man på den ene side havde bjergsiden og på den anden en afgrund, der var så dyb, at vi næppe kunne se bunden, da vi havde nået toppen af bjerget. Oppe på bjergtoppen standsede vi og fik en god skinke og god vin, og derpå gik vi ned. Senere kom vi forbi S. Giacomo og vingårdene ved Spoleto, hvor vi gjorde ophold.

Efter at have passeret Spoleto og St. Orrechio nåede vi om aftenen Foligno. Skønt det var aften, gik vi omkring i byen; den er stor og har en stor plads, hvor der holdes torv, men smuk er den ikke. Vi fik en god aften og gode værelser og traf her Gnadi og Malmusi, og det blev bestemt, at vi skulle rejse sammen gennem skoven ved Colfiorito, som man tror, er fuld af røvere.

25. august: Vi rejste fra Foligno før kl. 8, og efter at have passeret 4 små byer kom vi ind i den store skov ved Colfiorito. Vi var forfærdelig bange, da alle mennesker sagde, at den var fuld af røvere; vi kom dog godt igennem den uden at se nogen.

Derefter førte vor vej os gennem en åben dal og gennem en lille landsby, men da der var fest, hørte vi ingen messe. Til sidst nåede vi broen ved Trave-floden, hvor der er overordentligt smukt. Her fik vi gode værelser og en udmærket steg til middag. Da det var meget varmt, lagde vi os til at sove uden at kunne få noget at vide om det selskab, som skulle rejse videre sammen med os. Vi var meget trætte og sov lige til aften der og så rejse om natten. Vi spiste tidligt og sov derpå igen noget, og kl. 12 rejste vi videre i et smukt måneskin. Vi kom gennem 4 små landsbyer, og da vi nåede Tolentino, standsede vi lidt. På torvet traf vi vor tabte rejseselskab, som stod og købte store og smukke meloner for 2 Baiocchi stykket. Vi opholdt os dog ikke længe der men fortsatte hurtigt rejsen.

26. august: Vi passerede i det fjerne Macerata, drejede så til venstre, og da vi havde rejst 3 Mil, standsede vi på et sted, der kaldtes passet ved Macerata, hvor der var et dårligt og fattigt gæstgiveri; der var mange rejsende. Regnen strømmede ned og det, vi fik at spise, var lidt og dårligt. Alle de rejsende var handelsmænd. Da det klarede lidt op, gik vi ud at spadserere og så på en høj lige overfor gæstgivergården ruinerne af et rundt, antikt amfiteater, hvis diameter indvendig var 73 fod² (fransk mål); på den modsatte side var der også ruiner, som synes at stamme fra et palads.

4 timer efter middag rejste vi sammen med de andre rejsende. Veturinerne kørte hurtigt, og omsider kom vi atter til et sted, hvorfra vi på ny måtte stige til vejrs. Vi tog nu 4 bøfler og besteg derpå det store bjerg ved Recanati, som er så højt og skrækkeligt, at man ikke kan forklare det; når man er oppe på toppen og vil se ned, bliver man helt svimmel.

² 1 fransk fod = 32 cm. 73 fod = 24 m.

Amfiteater Helvia Recina, Macerata. Måske er det gæstgivergården i baggrunden?

Vi kom derefter ind i Recanati, der består af en lang gade, men øde og ensom. Vi var inde i kirken San Filippo, som er stor og ikke ilde. Derefter rejste vi en lang vej og besteg igen en stejl højde ved hjælp af bøfler; det var meget farligt.

Til Loreto kom vi lige efter Ave Maria, men alligevel var byen livlig og oplyst. Vi fik et godt logi med gode værelser og gode senge, og her traf vi igen både selskabet af de handlende og sign. Gnadi og Malmusi. Vi spiste og drak godt; der blev sunget, og det hele var meget muntert det var et langt bord med mennesker rundt om.

San Filippo kirken, Recanati.

27. august: Vi stod tidligt op og gik straks til kirken for at gå til alters, men der var så fuldt af mennesker, at det varede længe inden vi kom ind. Efter at have været til skriftemål var vi til alters og så messen, hvorefter vi gik hjem. I det hus, hvor vi bor, er der et stort værelse fuldt af salgsvare, og her fandtes medaljer og meget andet. Senere gik vi ud på en stor altan af jern. Der er anbragt for den midterste salon, og her spises der middag og aften. Der er meget smukt, da man ser lidt af det store torv og hele den lange, lange gade der ligesom gaden Giubbonari i Rom er fuld af folk og butikker med alle slags varer. Tillige færdes der her altid en stor mængde udlændinge. Alt i alt er udsigten meget smuk.

Loreto: Torvet for enden af den lange hovedgade Salvateirra. Hotellet er til højre.

Da vi havde set dette, gik vi til skatkammeret, der er meget smukt og rigt prydet, og hvor der findes mange pragtfulde ting, navnlig nogle vaser, som var smukt maledede. Senere besøgte vi også kapellet. Der købte vi en lille bog, som indeholdt en beskrivelse, og tillige en medalje af sølv. Resten af dagen gik vi rundt i byen, der er lille, men livlig og meget smuk. Middag spiste vi på hotellet sammen med et stort og meget muntert selskab. Kl. 2 om eftermiddagen rejste vi og nåede efter 5 timers rejse Ancona; vi havde gået en times tid af vejen for vores fornøjelses skyld.

Vi tog ind på et meget stort, propert og smukt hotel og klædte os straks om for at gå ud at spadserere. Da det var lørdag, mødte vi en mængde jøder; de jødiske kvinder var smukt påklædte og meget kønne at se på. I havnen lå der en stor mængde skibe og var en masse fremmede.

28. august: Efter at have været til messe drak vi kaffe, der kostede 5 Baiocchi koppen. Medens vi drak denne, gjorde vi bekendtskab med en mand, der sagde, at han var dansk hattemager i Ancona. Sammen med ham gik vi ud for at se dæmningen og derpå til havnen, hvor vi tog en lille båd og for motions skyld roede en tur; det var overordentlig smukt vejr. Vi aflagde på turen besøg på et dansk skib, i hvilket vi kom om bord ved hjælp af tov. Derpå roede vi tilbage og gik så hen til arsenalet. Dette bruges som kastel; der vrirlede af soldater og officerer. Ligeledes var der en mængde nøgne børn, som går ud og henter de småpenge man kaster ud i vandet, op med munden; også vi morede os med at kaste nogle penge ud til dem. Senere spadserede vi rundt i byen. På et torv er der en statue af paven, der uddeler velsignelser; det er en kolossal statue, hel figur, men overmåde smuk. På et andet torv findes en statue af pave Clemens XII i siddende stilling.

Statuen af pave Clemens XII (1652-1740)
på Piazza del Plebiscito di Ancone.

Pave Pio VI (1717-1799)

Pave Pio (Pius) VI var pave fra 1775 til sin død i 1799.

Pius VI fordømte den franske revolution og undertrykkelsen af den gallikanske kirke, som var en følge af revolutionen. Franske tropper, anført af Napoleon Bonaparte, besejrede de pavelige tropper og besatte de pavelige stater i 1796. I 1798 blev Pius pga. sin afvisning af at afstå fra sin tidlige magt taget til fange og transporteret til Frankrig. Han døde året efter i Valence.

1 Baiocchi, mønt fra 1795, Pio VI

Efter middag var vi atter ude at spadserere og kom nu gennem en gade, der bærer navnet "di Porta Pie", fordi den er anlagt af pave Pio.

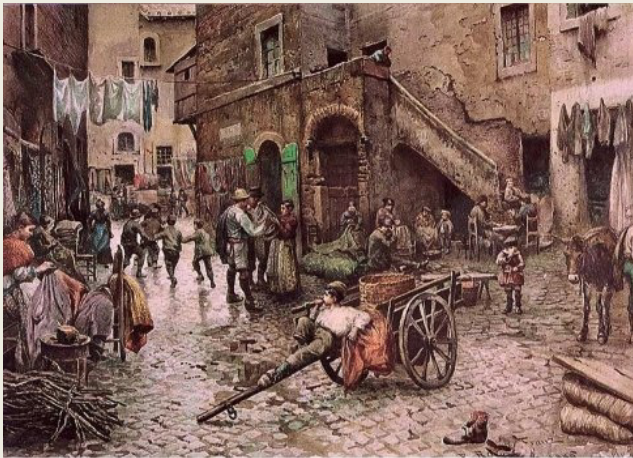
Ligesom i Rom er her en stærk færdsel af vogne med lakajer foran, andre, tarveligere vogne og mange fodgængere; mærkeligt at se at alle var uden hatte og gik med bart hoved. Synet af de mange mennesker og den megen afveksling var meget morsomt men trættende, og vi gik derfor hjem.

29. august: Vi var ude at spadserere om morgenen, men senere op på dagen blev det uvejr, så vi måtte blive inde.

30. august: Vi stod tidligt op og gik hen til kirken San Cyriaque for at se madonna; senere besøgte vi gravene, som er meget smukke; der findes talrige kapeller for forskellige helgener. Kirken ligger meget højt, og man har en smuk udsigt heroppe fra. Da vi var kommet tilbage til byen, gik vi hen til købmændenes udsalg, foran hvilket der er anbragt et højt gitter for at beskytte det mod folkemængden. Også Ghetto besøgte vi; den var ikke køn, men stor og tæt befolket. Caféeerne er smukke og fører lignende delikatesser som i Rom.

San Cyriaque kirken (San Ciriaco).

Den jødiske ghetto.

Om eftermiddagen bestemte vi os til at rejse til Senigallia og tog da vogn; vi nåede stedet kl. 2, og da vi hørte, at der fandtes et teater, klædte vi os om og gik derhen. Vi så en meget smuk dans. Selve teatret er meget net, men ikke stort; det bliver godt ledet, og musikken er god.

Senigallia.

31. august: Tidlig om morgenen gik vi hen på markedet, som allerede var ved at slutte, men vi fik alligevel et godt indtryk af det. Markedet holdtes i en stor og lang gade, der var helt overdækket med lærred og kaldtes "il Corso"; det var noget lignende, som når der i Rom holdtes "il Corpus Bonini". Her var endvidere

flere andre gader ligeledes overdækkede med lærred; når markedet er i fuld gang, skal det være et meget smukt syn.

Da vi senere var nede ved havnen, så vi et fartøj, som skulle sejle til Pesaro, og vi traf nu aftale om at sejle med. En time efter middag indskibede vi os, og kl. 5 ankom vi til Pesaro. Vi havde hele tiden modvind og passerede bjergene ved Pesaro, hvor der er meget farligt at sejle. Vi kom dog godt i land og fandt et godt logi, hvor vi fik god aftensmad og traf to herrer, som vi havde set ved middagen i Ancona. Den enes navn ved jeg ikke, men den anden hed Girolamo Lanterna, en venezianer, som kom fra Senigallia og rejste hjem; de var begge muntre og dannede mennesker.

1. september: Om morgenen tidlig gik vi på café og derfra hen til kirken San Francesco, ved hvilken der er munke ligesom ved St. Apostoli i Rom. Kirken er smuk; vi hørte messen og besøgte derefter kirken St. Lorenzo og endnu en lille kirke.

San Francesco, Pesaro.

Af seværdigheder i byen kan nævnes en meget lang gade, hvor der sælges fisk i store mængder.

Om eftermiddagen var vi på torvet, hvor der er et springvand med 4 tritoner, som rider på delfiner, og 4 havheste, som udstråler vand. Senere besøgte vi endnu flere kirker og endte i caféen, hvor vi måtte betale 2 Baiocchi for en kop kaffe uden fløde; vi sluttede i vor logi med en god aftensmad.

Springvandet i Pesaro.

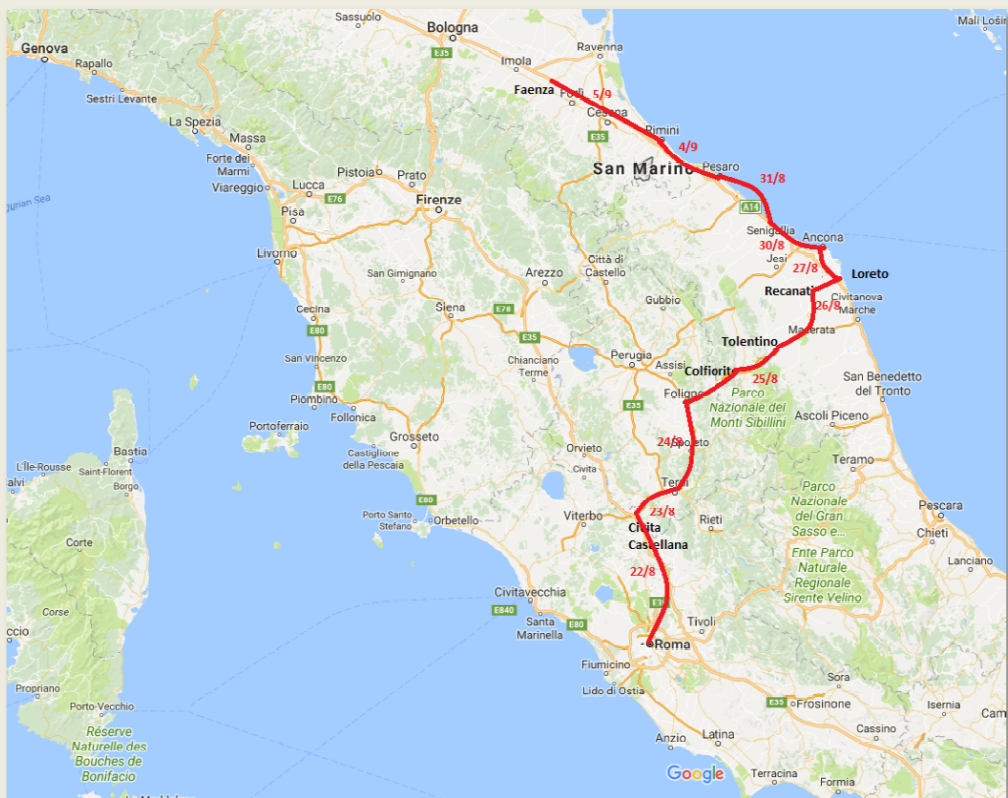
2. september: Vor tur gik til en klosterkirke, hvor vi hørte messen, derpå på en café, så en anden kirke (S. Francesco), til havnen og sluttelig hjem. Den eftermiddag besøgte vi Ghetto og Kartheuserklostret; senere var vi atter på en café og nede ved havnen; her er der en promenade, hvor vi talte med sign. Monolo.

3. september: Meget tidligt har vi spadseret byen rundt, været på en café og endelig hørt messen. Efter middag har vi sammen med sign. Monolo besøgt en porcelænsfabrik og meget andet og endelig spist is og aftensmad på en café; vi kom meget sent til ro.

4. september: Umiddelbart efter vor morgentur hørte vi messen og gik så hen på en café. Senere gik vi til havnen for at se denne, da vi jo skal rejse til søs, men da det stadig var modvind, gik vi hjem med uforrettet sag. Da vi havde spist middag bestemte vi os til at rejse over land med posten sammen med sign. Monolo.

Vi rejste så fra Pesaro kl. 4 om eftermiddagen, passerede Cattolica og kom kl. 2 om natten til Rimini. Porten til byen var lukket, og den kone, som kom for at lukke op, ville ikke gøre dette for mindre end 10 Baiochi; hun fik imidlertid kun 5 og var øjensynlig meget fornærmet.

Da vi havde 4 heste for, kørte vi hurtigt og fik et godt logi, hvor vi både fik god mad og gode senge. I det samme hus var også Mr. La G's familie, medens han var i et munkekloster en mil derfra. Da vi ikke kunne få dem at se, sendte vi vore hilsener.

Rejsens 2. uge (30/8-5/9).

5. september: Vi rejste fra Rimini kl. 10, kom forbi St. Vito og Savignano, hvor vi standsede og drak kaffe. Vi fik at vide, at beboerne havde måttet betale fransk-mændene 5.000 Scudi. Fra Savignano rejste vi til Cesena, hvor vi spiste middag; her traf vi sign. Guiseppa fra Cesena og Mr. Albanis kammertjener. Vi spiste meget

godt, og senere besøgte vi byen. Her var et marked, hvor der solgtes alle slags tøj; politiet holdt stadig vagt. Indbyggerne har måttet betale 73.000 Scudi til de franske. Vort logi lå på et stort torv og var meget godt. På rejsen fra Cesena til Faenza kom vi forbi Forlì, la Misericordia og endelig det store Forlì. Om aftenen nåede vi Faenza, hvor der er et virkelig godt hotel med store og gode senge, alt nyt. Der findes et posthus i byen. Om aftenen spadserede vi rundt i byen, og et sted spiste vi is, der kostede 6 Baiocchi for portionen. Byen er stor, har et stort torv, store fabrikker og er tæt befolket. Vi spiste godt til aften, og da vi var et selskab på 6, havde vi det meget muntert.

6. september: Kl. 8 rejste vi fra Faenza og kom til Lugo kl. 12. Her så vi lige udenfor porten et hus, som var ødelagt af en bombe; nu var murere i færd med at bygge det op igen. Inde i byen er der en lang gade, hvor der i alle dørene sidder et stykke nyt træ; dette skriver sig fra, at franskmændene, da de kom for at plyndre byen, alle steder affyrede skud gennem dørlåsen, hvorfor nu alle låsene var forsynet med det nye træstykke. Oven over dette er der malet et dødningehoved og tallet på de myrdede; det hele var i sandhed skrækkeligt. Her er omtrent ingen mennesker, og man kan intet få. Vi fandt en eneste mand, som bragte os en smule slet og dyr kaffe. Vi opdagede, at det sted, hvor vi drak denne kaffe, tidligere havde været en café, men nu var alt indboet ødelagt og alle borde og stole slået itu.

Medens vi opholdt os her, kom 4 franske kommissærer forbi; de var til hest og skulle opkræve endnu en skat, nemlig flere heste; vi så dem også rejse af sted med hestene.

De stakkels jøder i byen var alle meget elendige; franskmændene havde røvet 33 pund perler fra dem, og fra borgerinder, som de havde truffet, havde de taget klæder og levnedsmidler. Beboerne i Lugo havde haft det håb at kunne forsones sig med franskmændene og derfor ikke villet have, at kvinderne måtte føre noget bort, og senere måtte de alligevel flygte.

Lugo er da et meget trist sted, men indbyggerne begyndte imidlertid at vende tilbage og ville prøve at få et marked i gang.

Vi rejser så fra Lugo, passerer Argenta og når St. Nicolo, hvor man imidlertid ikke kan gøre ophold; vi må derfor rejse endnu mange mil til Stivoli, hvor vi fik god aftensmad.

7. september: Vi rejste tidligt herfra og kom så til Ferrara, hvor der på posthuset er det franske våben. Vi tog ind på et hotel, hvor der boede en fransk general. Senere gik vi på en café og derefter ud i byen. Vi besøgte domkirken, der er smuk og stor; dens bygningsstil er gotisk. Lige overfor ligger der en port, over hvilken der er anbragt 2 statuer, den ene af en Hertug af Ferrara til hest og af bronze; den anden fremstiller en lignende mand i siddende stilling. Senere gik vi til kastellet, hvor det trefarvede flag vejer. Alle bærer kokarder og overalt er det det franske og frihedens våben.

Niccolò III d'Este (1383-1441), Marqi af Ferrara.

Vi besøgte også ghettoen, og da det var meget vanskeligt at få passene, fordrev vi tiden med at spise en god middag. Derpå tog vi en vogn og kørte til havnen for at tale med kureren, som rejste til Venedig. Havnen er 3 mil fra Ferrara, men vejen er meget smuk. Der var også en café, hvor vi ventede, medens fartøjet blev bragt i orden. Endelig henimod midnat gik vi ombord sammen med et selskab på 15 personer. Vi spiste et godt aftensmåltid med høns og god vin. Vi rejste hele natten, men da der blev spillet kort, kunne vi ikke sove, og jeg var derfor næsten hele tiden på dækket.

4.-8. september: Den østrigske hær forsøgte at undsætte den belejrede by Mantova på to fronter: Wurmser med 20.000 mand over Bassano og general Davidovich med 20.000 mand gennem Etsch-dalen mod Verona. Napoleon gik til modangreb med 3 hære på i alt 33.000 mand: 4. september blev Davidovich slået syd for Trento, hvorefter Napoleon rykkede efter Wurmser gennem Levico og Borgo til Primolano, hvor han 7. september angreb Wurmsers bagtrop. Wurmsers hovedhær led nederlag 8. september ved Bassano. 400 franskmænd og 600 østrigere blev dræbt. Overraskende rykkede Wurmsers hær ikke mod øst men fortsatte i stedet mod sydvest for at nå den belejrede Mantova. Napoleon satte efter Wurmser. Efter et hårdt slag 15. september ved Mantova, hvor 1.500 franskmænd og 2.500 østrigere blev dræbt, lykkedes det Wurmser at nå ind i den belejrede by.

Få dage senere, den 17. september, rejste Maria fra Fener gennem Primolano og Bassano, hvor slagene havde stået, og gennem dalen via Levico til Borgo og derfra, dagen efter (den 18. september), gennem Civezzano til Trento.

Napoleon ved Bassano 8. september 1796

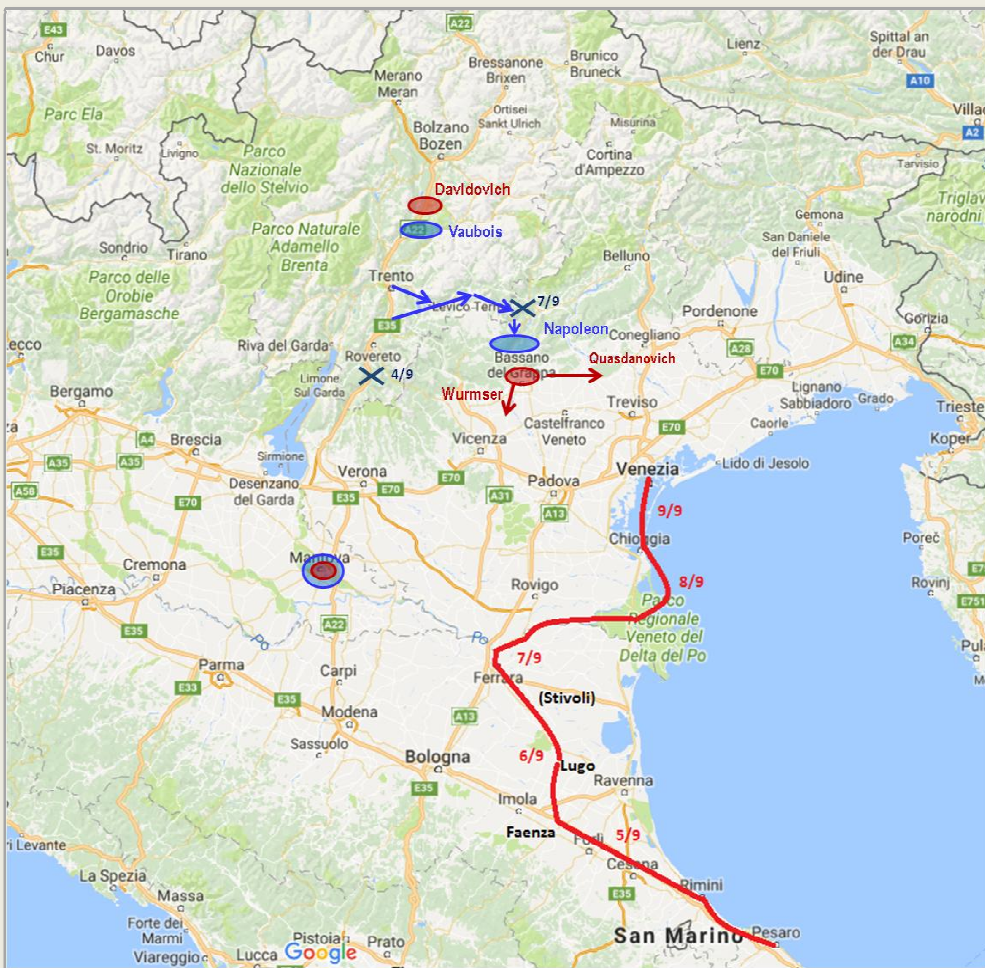
8. september: Det var næppe en dag, da vi ankom til det sted, hvor vi skulle skifte fartøj; vi gik i land og spadserede et stykke vej, stadig langs havet. Da det var festdag, var der en præst, der holdt tale og messe i et lille kapel. Endvidere var der et lille hus, hvor der bor en mand, der bager brød og laver kaffe til de rejsende; her opholdt vi os noget og drak kaffe med brød til. Så kom vi ombord i et venetiansk fartøj og ankom til Chioggia, hvor vi fik fat i en lille båd og roede i land. Her måtte vi så fremstille os for en Signor fra Venedig, som skulle se passene. Da det var

besørget, måtte vi igen i den lille båd og tilbage til fartøjet. Omtrent kl. 1 om natten kom vi til Venedig, hvor vi øjeblikkelig blev fremstillede for en anden Signore. Sammen med sign. Girolamo Santèrona tog vi til Markuspladsen med hædersmonumentet for Orfeo, og her spiste vi aften, men da vi var meget trætte, gik vi snart i seng. Huset, hvor vi bor, er meget smukt og propert. Vinduerne vender ud til den store kanal. Gaden kaldes La Riva del Carbone; ved siden ligger de franskes skole.

La Riva del Carbone in Venezia, maleri af Ercole Calvi og foto fra 2016.

9. september: Om eftermiddagen gik vi ud for at se et slot, der ligger langt borte fra Venedig på en ø, der kaldes for Murano og hører til Venedig. Vi sejlede derhen i gondol, over 2 mil. Vi tog så tilbage og spiste middag hos sign. Monolo; her havde vi det godt; han har en prægtig venetianerinde til hustru.

fremmede af alle nationer; her genså vi sign. Giovanni fra F. Om eftermiddagen var vi igen på Markuspladsen og var også inde i en café, hvor der om aftenen går forskellige kvinder rundt med deres instrumenter og spiller og synger; det er en smuk adspredelse.

11. september: Vi har været til messe i St. Markuskirken, der er meget stor, men noget mørk; den er indvendig helt af mosaik. Her i kirken traf vi sig. F med sin kone og datter. Højere oppe på dagen besøgte vi klosteret for de uægte fødte. Vi købte en beskrivelse af hele klosteret; den var på latin. Kirken er ikke meget stor; højt oppe er der to orgler, og her spillede de på den ene side med alle slags instrumenter, medens de på den anden side sang med forskellige stemmer; det lød meget smukt. Vi gik fra klosteret til caféen og senere hen til torvet, hvor der forevistes et marionetteater.

Zitelle kirken – del af det tidligere kloster for "uægte fødte".

N.º 708

NOUS JEAN BAPTISTE LALLEMENT
MINISTRE DE LA RÉPUBLIQUE FRANÇAISE
PRÈS CELLE DE VENISE.

P Rions tous ceux qui sont à prier, de laisser passer librement & sûre-
ment *le 1.º Jean-Hermann Cabot, peintre, —*
Dans son retour en sa patrie, avec son épouse
et ses belles-sœurs.

En foi de quoi Nous avons délivré le présent Passeport, valable pour *trois*
mois signé de notre main, & muni du sceau de la Légation.

A Venise, le 28.º *fructidor* de l'an 4.º de la République fran-
çaise une & indivisible.

Signature du porteur. *Lallement*
Alcabado

GRATIS.

Jacoby 1.º Div. la lig.
Par moi Général de division.
Vaubois

1796 14/9

Signeret rejsepass for Jean Hermann Cabot – udstedt i Venedig den 28. "Fructidor" år 4
efter revolutionen (14. september 1796) af Jacoby for selveste Divisionsgeneral Vaubois!

12. september: Vi har spist frokost og sign. Giovanni har besøgt os. Senere på dagen tog vi i en gondol til den danske konsul, men han var på landet. Om eftermiddagen roede vi i en gondol til Ponte Rialto, og her købte vi noget garn, der var godt og billigt, og et par fine silkestrømper til min mand.

13. september: Det var blevet sagt, at man måske kunne få tilladelse til at se arsenalet, og vi tog derfor sammen med sign. Monolo derhen i en gondol men kom ikke ind. Højere oppe på dagen gik vi ud for at se Campanilen, men det var heller ikke tilladt, og vi fik altså heller ikke noget at se her. I stedet for gik vi så og så på guldsmedens butikker, som er meget rigt forsynet med smukke varer.

14. september: Vi spadserede rundt i byen og på Ponte Rialto. Der var et lille torv, hvor der stod 20 musikere, der alle blæste på horn samtidig; det lød meget godt. Efter at have hørt dette, gik vi på caféen og så hjem. Det er særligt smukt at gå i buegangene rundt om torvet og se på de mange mennesker af alle nationer, der færdes her.

15. september: Vi har nu besluttet at rejse herfra til Mestre og forlod da Venedig kl. 4 og kom til Mestre kl. 6; her spiste vi middag, medens de gjorde vognen i stand, og rejste så straks videre. Vi kom nu gennem 2 små byer, og kl. 2 om natten nåede vi Castel Franco, hvor der er meget smukt. Her findes et pragtfuldt torv, på hvis ene side der ligesom på Corso i Rom, findes en trappe, hvor man kan spadserere. Hotellet, vi bor i, er stort og smukt. Vi fik god aftensmad, og medens denne blev tillavet, opholdt vi os på en smuk balkon; det var smukt måneskin.

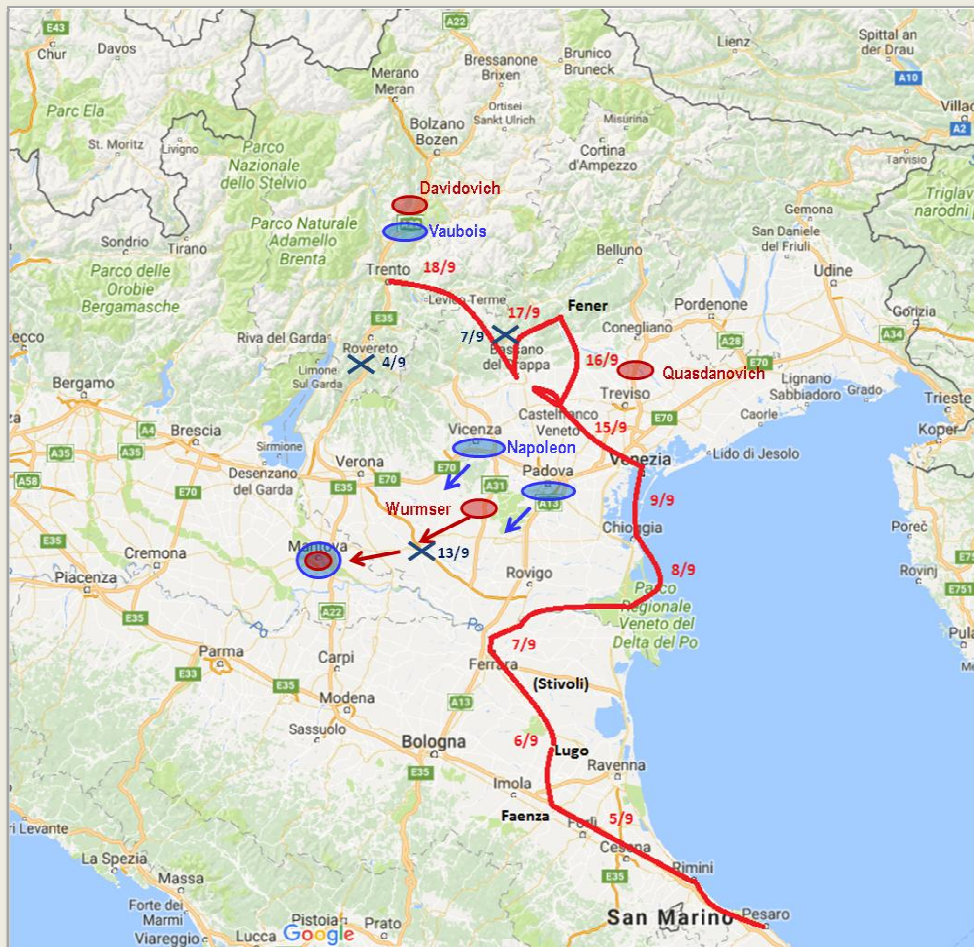
16. september: Kl. 8 forlod vi Castel Franco og kørte til Bassano, men da vi kom i nærheden, mødte vi en vogn med en såret soldat og sign. Greve Luigi, som bad os for guds skyld om at vende om, da vi ikke var sikre for de franske. Han ville ad en anden vej bringe den sårede til byen. Vi vendte da om og rejste tilbage til Castel Franco, hvor vi havde tilbragt natten. Her spiste vi frokost og efter at have sluttet os sammen med den omtalte Greve, rejste vi videre med en fører, da vi ikke kendte de veje, ad hvilke vi kunne flygte fra de franske. Der havde den foregående nat fundet en skærmydsel sted ved Bassano. Ad forskellige veje rejste vi da gennem det fremmede land; meget af vejen måtte vi gå, og da det var meget varmt, led vi en del af tørst. Om aftenen kom vi til Fener, hvor vi overnattede.

Franske soldater på march.

17. september: Kl. 10 forlod vi Fener og kom nu gennem en lejr, som de tyske havde holdt besat. Da de var blevet tvunget af de franske til at flygte, havde de kastet alle deres huer og støvler fra sig. Ved middagstid nåede vi Primulano, hvor vi fik en meget slet middag med lidt og dårlig vin. Grunden var, at de franske havde ført alt bort fra byen, som var helt ødelagt. Her mødte vi flere franske soldater, og min mand følte stor medlidenhed med dem. Vi rejste nu til Bassano, hvor der var vagt af franske soldater og over Levico og Spedaletto til Borghetto. Før vi kom dertil, blev vi ofte standsede af folk, der flygtede for de franske. Ikke desto mindre rejste vi videre, men da vi kom til byen, kunne vi hverken få logi eller noget at spise. Min mand tog så de franskes parti, og det hjalp; nu fik vi både mad og værelse.

18. september: Vi rejste herfra tidligt om morgenen; vi havde slet ikke sovet af skræk for de franske, som hele tiden drog forbi. Igennem Pergine, Civezzano og Crenola nåede vi Trento (Trient), hvor der vrимlede af franskmænd og hvor der blev sagt, at man ikke kunne komme længere frem, fordi den franske lejr er der. Huset, vi bor i, er stort og smukt, men helt fuldt af tyske fanger; alle værelserne er benyttet af de franske, og vi var meget bange, da vi ikke kunne lukke dørene til vore værelser af.

Rejsens 4. uge (13/9-19/9) gennem krigszonen.

19. september: Vi spadserede over broen ved Adige, hvor der holdtes vagt af de franske. Kirkerne kan man ikke få at se, da de næsten altid er aflåst; alle butikker bliver lukket før "Ave Maria"! Da vi kendte sign. Batestino Rouché fra Trenti, førte han os til sit hjem, og herfra gik vi ud for at se byen. På torvet ved domkirken er der et smukt springvand, helt af marmor. Springvandet er dannet af figurer, forestillende Neptun med treforken og forneden havheste. Senere besøgte vi sign. Prati. Her var fuldt af franskmænd, blandt andre en officer med et såret ben. Senere spadserede vi ud af en port, der kaldes "la Porta d'Italias", og vejen har tilnavn af Corso, og her går folk og promenerer; her vrimlede af franskmænd.

Neptun springvandet "Fontana de Nettuno", Trenti.

I morges tog min mand en vogn, og vi kørte til Lavis, til generalen for at få et pas. Om natten kunne vi ikke sove et øjeblik for den masse franskmænd og tyske fanger, som ankom hvert øjeblik; der kom også en såret franskmand.

20. september: Før kl. 8 rejste vi fra Trento og passerede med stor angst strædet ved Alba og den franske lejr ved Lavis, 5 mil fra Trento; der var en stor slette, men vi kom godt over den. I Lavis blev der anvist os en fransk fører, som skulle føre os til grænsen. Da vi var kommet over den, nåede vi tyskernes lejr, og nu blev vi standsede hvert øjeblik, og der blev rettet en masse spørgsmål til os. Endelig kom vi kl. 2 til Salurn, efter at vi, altid med angst, havde set de franske oppe på et bjerg, som vi skulle passere forbi. Her standsede vi hos Maggione Ungerese Millo-radovich, som viste os megen venlighed. Vi var nødt til at vente her, indtil der kunne blive sendt et bud til Neumarkt efter passet, og vi måtte vente hele dagen indtil kl. 10 om aftenen, uden at få noget at spise og drikke og stadig sammen med tyske officerer, der ikke bestilte andet end at spille kort og billard og ryge.

Den næste dag skulle der være angreb på de franske, og vi var meget bange, da vi ikke vidste, om vi skulle rejse eller blive; endelig kl. 10 om aftenen kom budet med passet. Efter at have tilbragt så slem en dag, ville vi gerne have lidt at spise, men det var ikke muligt på grund af den masse tropper, som var forsamlet dér. Il Maggione sørgede dog for, at vi fik en smule vin, der smagte som eddike, og lidt kød, der var meget slet. Endvidere fik vi et soveværelse med 5 senge og en dør, der ikke kunne lukkes; der var næsten intet lys, og sengene var så dårlige at et hundehus

ville have været bedre. Vi valgte da at blive siddende på stolene, som vi allerede havde gjort så længe, men vi havde næppe siddet således en times tid, før vi hørte støj af våben og soldater, som sloges; vi løb straks hen til vinduerne, men striden var blot om et fruentimmer. En halv time senere hørte vi skyden i lejren og straks derefter trommerne; vi vidste jo, at angrebet skulle finde sted om morgenen, men nu blev vi bange for, at skuddene skulle forkynde angrebet. Således tilbragte vi nogle timer, bestandigt med hjertet i halsen, og næsten 24 timer forløb uden at vi fik noget at spise, uden at komme i seng og uden at hvile, kort sagt som hunde.

21. september: Næppe var det dag, før vi lod vetturinen Pietro spænde for hurtigst muligt; vi så ikke efter tiden, men skyndte os bort og rejste til strædet dell'Alba med en godt bevæbnet tysk soldat bagved vognen; han skulle ledsage os til generalen. Vi kom så til den første, den anden og den tredje tyske lejr; der var generalen, og stedet hed Neumarkt. Her gjorde vi ophold og sendte soldaten tilbage. Vi rejste så videre og måtte standse hos hver

general, vi kom forbi; af en af dem blev vi inviteret til at drikke chokolade, men endskønt vi var meget sultne, sagde vi nej; en anden bad os om at stå af vognen, men vi ville ikke; han sendte mig så en meget smuk fersken. På den måde fortsatte vi indtil Bolzena; her stoppede vi og fik middag. Ved bordet fik vi selskab af flere mænd, som skulle skaffe proviant til den tyske armée. Vi rejste hurtigt herfra; og kl. 2 om natten nåede vi Carmolo, hvor vi dog ikke kunne få logi på grund af de mange tropper, som var her, og vi besluttede så at rejse videre uagtet, at det var midt om natten, og vejen var dårlig og hestene trætte. Omsider kom vi til et hus, som blev kaldt posthuset, og her standsede vi. Vi traf der en tysk officer, som havde mistet en finger i det sidste slag, han havde været i. Efter mange kvaler fik vi noget kød til aften, og her overnattede vi.

22. september: Vi rejste af sted før daggry og kom forbi et meget slemt sted, der hed Selva, derpå til Brizen, hvor der var en tysk general, og endelig midt om aftenen til Sterzing, hvor vi spiste til aften og sov en smule.

Bjergene ved Sélva.

23. september: Vi rejste videre om natten og passerede nu det store pas ved Brenner, hvor vi ustandselig mødte tropper og proviantvogne til arméen. Om middagen kom vi til Matie, hvor vi kun fik lidt dårlig og dyr mad. Vi rejste hurtigt videre, og om aftenen nåede vi Innsbruck. Endskønt vi var sultne og trætte, gik vi straks ud for at se byen. Denne er stor, og der er vagt af borgerbevæbningen og tillige mange tyske soldater. Der er en meget lang gade og på den et springvand

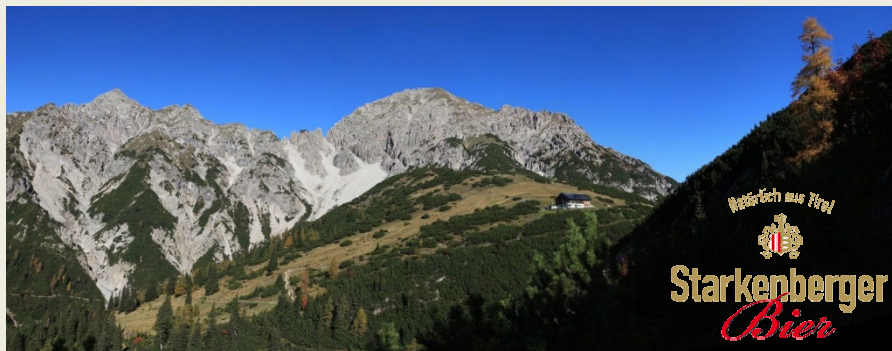
med en lille søjle, på hvis top der er en statue af San Nepomo; forinden er der 4 store statuer. Regentens palads er meget stort. Om aftenen er hele byen oplyst.

Hofburg paladset, Innsbruck.

Her spiste vi godt til aften, og her blev min mand uenig med nogle tyske officerer, der ikke ville tro, at vi var rejst gennem den franske lejr. Fra tid til anden blev der bragt franske fanger og sårede til byen.

24. september: Kl. 2 rejste vi og nåede det store bjerg ved Zirl. Her blev spændt 6 heste for vognen, for at den kunne komme op ad bjerget, som er meget højt og stejlt og farligt at passere. Vi sad i vognen og så ud af vinduerne, at vejen gik næsten lige op. Vi var meget bange og gik derfor halvdelen af vejen. Midt på bjerget gjorde vi et lille ophold, og her drak vi for første gang øl; så gik vi videre i 5 timer. Da vi endelig nåede toppen, var det ikke muligt at se dalens bund. Vi standsede heroppe og opdagede, at medens toppen nede fra så ud som en stor knivspids, så var der deroppe en stor slette med en indsø og en smuk udsigt; ellers så man kun bjerge rundt om.

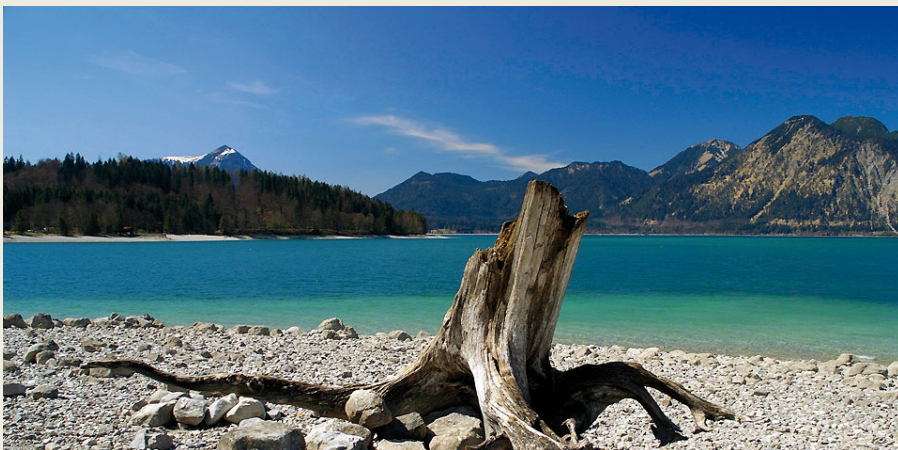
Bjergene ved Zirl, hjemsted for Brauerei Schloß Starkenberger.

Så fortsatte vi rejsen nedad og kom sent om natten til Mittelwald, hvor vi overnattede.

25. september: Vi rejste herfra kl. 9 og kom nu gennem det store pas ved Walchensee, som er meget berygtet for røvere. Det tog 8 timer at passere det, og i al den tid så vi ikke andet end gravkors over mennesker, som var blevet myrdet. Det må være meget farlige og slette mennesker der, og dette sted indgyder en stor rædsel, men man er alligevel nødt til at passere det til fods.

Vi kom til en indsø, som vi gik rundt om uden at se et hus, et menneske ja ikke en gang en hund, men kun de kors, der findes for hvert fjerde skridt og bærer indskrift om den dag, da de myrdede er fundet; der var et som viste, at det kun var kort tid siden, mordet havde fundet sted.

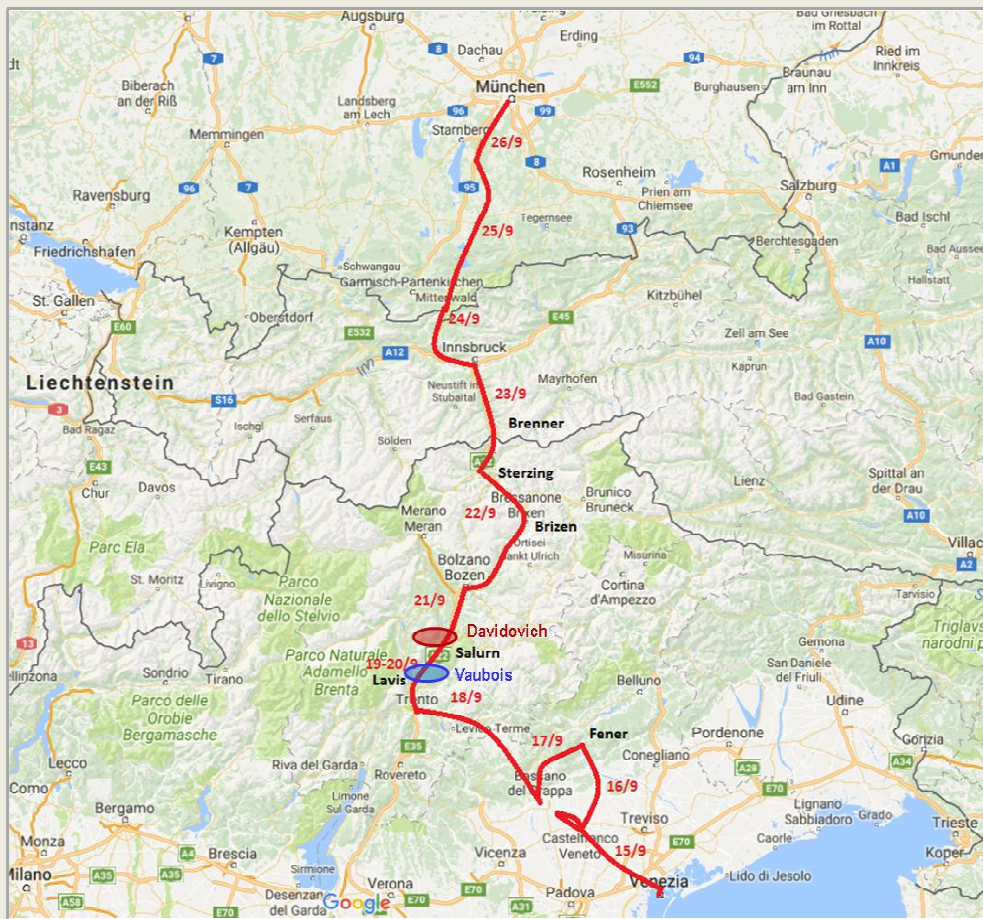

Walchensee, den største og dybeste alpine indsø: 190 meter dyb, 7 km lang, 5 km bred.

Denne uhyggelige vej fik omsider en ende, og vi kom nu til et osteri, der hed Benediktbeuern. Her spiste vi noget og traf en præst, der talte meget og drak megen vin. Senere nåede vi Königsdorf, hvor vi overnattede.

26. september: Kl. 11 rejste vi og passerede en strækning, hvor der også var kors over myrdede mennesker. Vejene var frygtelige og broerne var ødelagt på den mest rædselsfulde måde. Vi gik det meste af vejen og var derfor meget trætte, da vi om aftenen kom til München, hvor vi fik en god, stor og smuk bolig. Her var meget bekvemt; værelserne blev straks opvarmet, da det var meget koldt. Vi spiste og sov godt, da vi ikke skulle rejse næste dag.

27. september: Om morgenen gik vi med en fører ud for at bese byen. Den er stor og smuk; her er 14.000 soldater. Billedgalleriet fik vi ikke at se, da slottet er lukket, og alt er bragt bort. Vi så dog haverne, der var meget smukke. Kathedralen var vi inde i; den har 3 skibe, og her findes et monument over Hertug af Bayern; den er helt af bronze. Vi besøgte også Augustinerkirken og Malteserkirken, som kun har en hvælving og er meget smuk; her hørte vi messen blive sunget med musik til. Butikkerne er samlet i en gade, hvis huse er udvendig malet. Om aftenen var vi i teatret til en tysk opera, der var smuk. Senere hørte vi militæret spille på torvet, hvor der var en masse mennesker og hvor min mand traf to venner.

Rejsens 5. uge (20/9-26/9) gennem krigsfronten og over grænsen til Østrig og Tyskland.

28. september: Vi aflagde besøg hos sign. Wirtschaffel, der indbød os til middag. Senere var vi i domkirken til messe og derpå alle tre til middag hos omtalte sign. Og kom meget sent hjem.

29. september: Kl. 11 rejste vi fra München og nåede ved middagstid Pfaffenhofen. Her fandtes ikke andet end æg; vi drak vand og spiste hårdt rugbrød, som vi måtte betale meget for, fordi der først havde været 14.000 franske og senere de tyske. Vi rejste nu til Pörnbach, hvor der var fuldt af tyske soldater; da vi ikke kunne få logi, var vi nødt til at stå op i vognen igen. Om aftenen kom vi til Reichertshofen, hvor vi overnattede.

Reichertshofen: Stockou Hauptgebäude, papirfabrik omkring 1800.

30. september: Kl. 5 om morgenen rejste vi og kom i dagens løb til Ingolstadt, hvor der var en stor bayersk lejr uden for byen; der var også en anden lejr med kejserens kavaleri. Her drak vi kaffe, og ved middagstid nåede vi Denkendorff, hvor de ingen vin havde, men kun æg. Så drak vi kaffe og rejste straks videre. Vi passerede Cramoenstedt, Balashoffen, Beilingris og derefter gennem et ubehageligt pas, hvor vejen var så dårlig, at vi havde stort besvær med at komme frem. Kl. 8 om aftenen kom vi til Berching, hvor vi boede hos sign. Marchel.

1. oktober: Vi rejste kl. 6 om morgenen og ad mange dårlige veje kom vi om eftermiddagen til Berberslaub, hvor man kunne få vand og brød og begge dele var oven i købet slette. Vi rejste straks videre og kom kl. 7 om aftenen til Nürnberg, meget trætte, da vi også i dag havde gået meget. Vi blev indlogeret i Goldenzughaut Crunnen.

2. oktober: Vi blev hjemme om formiddagen; om eftermiddagen kom sign. Gmelin, sekretær ved legationen, og han førte os hen i en meget stor, men ikke smuk kirke. Herfra gik vi for at se et springvand, der er uden vand; det er udført i forrige århundrede og helt af bronze med Neptun i toppen. Det blev lavet for at anbringes på torvet i Nürnberg men opbevares nu i et hus helt skjult af brædder, og i den tilstand bliver det forevist for fremmede. Herfra gik vi til en sal hel fuld af

modeller og varer fra fabrikker her. Så gik vi hjem med den nævnte sign. for at drikke kaffe.

Neptun-springvandet i Nürnberg – nu med vand.

3. oktober: Kl. 12 spiste vi alle middag hos sign. Gmelin og kl. 5 gik vi sammen i teatret. Her spilledes på tysk og godt, men teatret er lille og dårligt. Så var vi igen hos sign. Gmelin til aften.

4. oktober: Vi gik en tur i byen, der er en del bakket; på to torve er der en slags marked. Efter middag var vi på kirkegården, der ligger uden for byen; den er meget stor med mange store sten på gravstederne; på hver sten er der indskrift og afdødes våben i bronze. Så traf vi igen sekretæren og gik med ham for at se illuminationen for kejseren, og vi kom meget sent hjem.

Franz II (1768-1835)

Kejser Franz II var tysk-romersk kejser (1792-1806) og kejser af Østrig (1804-1835).

Det tysk-romerske rige kollapsede under Napoleonskrigene.

Franz' datter Marie Louise blev gift med Napoleon og var kejserinde af Frankrig 1810-1814.

Marie Louise (1791-1847)

Kirkegården i Nürnberg med våbenskjolde i bronze på gravene.

5. oktober: Vi rejste fra Nürnberg kl. 10 sammen med sign. Gmelin; vi gik til posthuset og var en time om at nå det. Her drak vi malagavin og stod så ind i diligencen, og den kørte vi i et træk i 5 dage og 4 nætter uden at kunne sove. Vi levede meget dårligt, og i 2 nætter var det et frygteligt vejr. I åben diligence, og i stærk regn og blæst kom vi til Coburg, hvor vi skulle skifte heste.

Her ventede man prinsen, som var flygtet fra de franske, og der var en masse mennesker for at se ham. Hans ankomst foregik således; først kom der mange postilloner, så postmesteren, som faldt ved at løbe og sårede sin hånd, derefter trompeterne, jægerne og mange andre af følget, alle til hest og endelig vognene.

Da vi havde set dette, rejste vi videre og kom søndag aften den 9. efter kl. 12 til Hessen-Cassel i stærkt regnvejr og blæst, helt gennemblødte og så trætte, som man kan tænke sig; vi var helt forstyrrede af det forfærdelige vejr. Min æske var slået itu og vandet var trængt ind i kufferten; vi var næsten halvdøde af kulde og sult. Efter at have måttet opholde os i denne tilstand i en god time på posthuset, kørte vi til et hotel, som kaldtes "Stralsund". Det var et tarveligt, lille hotel men meget søgt.

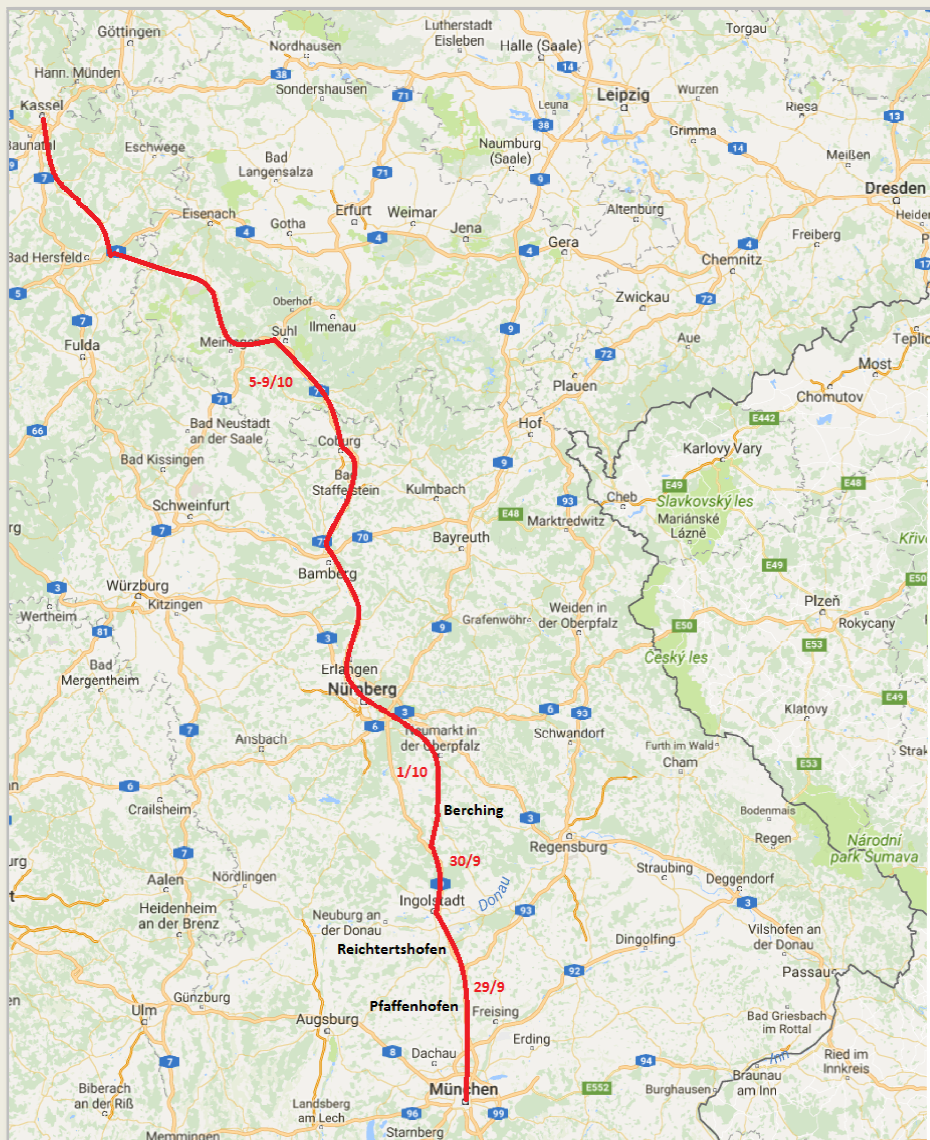
10. oktober: Vi blev hjemme hele dagen, dels fordi vejret var meget slet, dels på grund af den overvældende træthed, vi følte efter den lange rejse med diligencen. Om aftenen kom sign. Robert; han medbragte et brev der fortalte, at hans fader var død. Min mand klædte sig straks om og gik med ham.

Kassel

11. oktober: Sammen med sign. Rule var vi på en café og senere besøgte vi alle vore venner. Vi var også til middag hos ham og senere ude at spadsere, skønt det næsten regnede hele tiden. Byen er meget stor, gaderne brede og smukke, og der

er skønne udsigter og pragtfulde slotte. Efter kaffe besøgte vi sign. Robert, der bor 1 mil fra byen.

Rejsens 6.-7. uge (27/9-9/10).

12. oktober: Vi spiste til middag hos sign. Wulff, og sammen med ham besøgte vi malerisamlingen, som er meget smuk, og et museum, hvor der alle slags dyr, mange smukke diamanter af usædvanlig størrelse, alle slags fugle og en elefant. Der er endvidere statuer, som tilhørte familien Langravio, alle slags våben og mange flere smukke ting; mange dyr lænkedes sammen. Derfra vendte vi tilbage til sign. Wulff, hvor vi drak vin.

13. oktober: Sammen med sign. Wulff kørte vi til Weissensteiner, hvor vi traf direktøren sign. Enerico. Det begyndte nu at regne, og det blev det ved med hele dagen. Da vi nu ikke kunne få noget at se, drak vi vin fra Malaga. Vi spiste middag hos ham, og uagtet det stadig regnede, gik vi dog ud på bjerget og nåede broen ved Biavolo. Så skyndte vi os ned, meget våde. Vi spiste aften hos ham og kørte så hjem.

14. oktober: Vi var til middag hos sign. Wulffs broder, der er gift. Senere gik vi hjem for at klæde os om til et stort aftenselskab, hvor vi var over 12, der alle talte italiensk. Der blev drukket punch, og det var meget sent og regnede forfærdeligt, da vi tog hjem.

15. oktober: Vi var hjemme hele dagen og havde besøg af flere af vores venner.

16. oktober: Efter at vi havde været til messe i den katolske kirke, hvor messen synges af alle, og hvor der spilles på orgelet, gik vi sammen med sign. Robert på den italienske café for at drikke chokolade. Efter middag på hotellet kørte vi til Weissensteiner for at se vandfaldet; der er bl.a. et fald, der er 130 fod højt.

Det begyndte på ny at regne, og vi kørte derfor tilbage til hotellet, hvor vi spiste til aften. Derpå var vi hos sign. Enerico. Hvor vi fik syltetøj og vin, og så tilbage til byen. Sammen med sign. Rule var vi på torvet for at høre ekkoet, men da kl. blev 12, gik vi hjem.

17. oktober: Vi var hjemme hele dagen, og først hen imod aften gik vi ud med sign. Robert.

18. oktober: Vi var hjemme hele dagen; om aftenen kom sign. Robert for at træffe aftale med min mand om at tilbringe næste dag sammen med sign. Enrico.

19. oktober: Vi har været alene til messe, og derefter tog min mand bort med sign. Robert. Jeg var ikke helt rask.

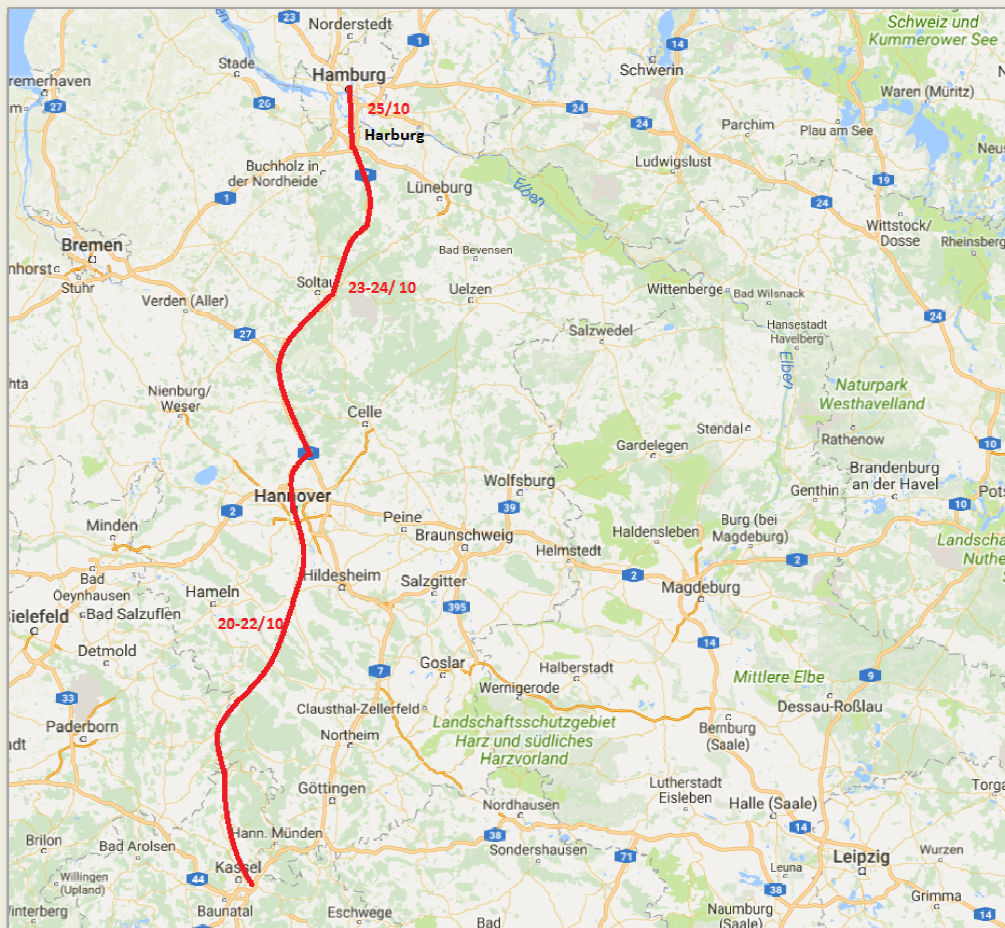
20. oktober: Kl. 1 spiste vi middag og rejste så med posten til Hamburg, og vi rejste hele dagen og natten.

21. oktober: Vi fortsatte rejse uden at standse; vejene var slette; det var en dårlig og åben postvogn, og det regnede og blæste.

22. oktober: Vi rejste stadig videre i samme dårlige og kolde vejr; ved midnatstid kom vi til Hannover, hvor vi overnattede.

23. oktober: Kl. 8 rejste vi sammen med et helt selskab af sted i 2 postvogne, og vi rejste uafbrudt hele dagen og natten. Det var både koldt og regnede meget, og alligevel måtte vi gå noget.

Rejsens 8. uge (20-25/10)

24. oktober: Således blev vi ved, indtil vi kl. 3 om natten kom til Harburg nær ved Hamborg, halvødde af kulde og gennemblødte. Her spiste vi lidt, men fik kun en seng. Hele vejen havde vi kørt i åben vogn.

25. oktober: Om morgenen indskibede vi os sammen med et stort selskab. En englænder, sign. Mayer, som sammen med sin bror rejste til Hamburg for 2 år, gav mig sin kappe, da det blæste koldt, og vi hele tiden havde modvind. Vi sejlede

således i 2 timer, og skibet hældede stadig til den ene side. Endelig kl. 10 kom vi til Hamburg! Hele selskabet kom straks i land; vi drak sammen noget rom og skiltes så. At få logi var næsten umuligt, da der var fuldt overalt. Omsider fandt vi dog et hus, hvor vi fik et lille værelse med to meget små senge for 1 Scudo (Rigsdaler) om dagen; lys, varme og alt andet måtte betales særskilt; vi var imidlertid nødt til at tage det. Vi spiste middag der og blev hjemme, da vi var meget trætte. Vejret var dårligt og fugtigt.

nach der Wirklichkeit gezeichnet von C. Ziller

auf Stein gedruckt u. verlegt von F. Kuhn in Hamburg

Das Rathaus und die Bank in Hamburg

26. oktober: Vi kørte til sign. Arens for at spise middag. Om aftenen ville vi i det franske teater, men da der var helt fuldt, måtte vi gå i det tyske. Det er hverken stort eller smukt, men komedien var god.

27. oktober: Vi gik ud for at se byen! Her var marked og på det store torv var mange små træhuse indrettet til butikker; her kunne man få alle slags tøj at købe. Vi spadserede senere på voldene, og efter middag gik vi ud igen. Gaderne er meget smudsige, og der er mange mennesker. Byen er meget stor, der er megen

luksus og alt er dyrt. Vore vinduer vender ud til torvet, hvor der handles. Værtinden er enke, hedder Seimper og er en rar kone.

Hamburg – torvet (i dag: Gerhardt Hauptmannplatz) er markeret.

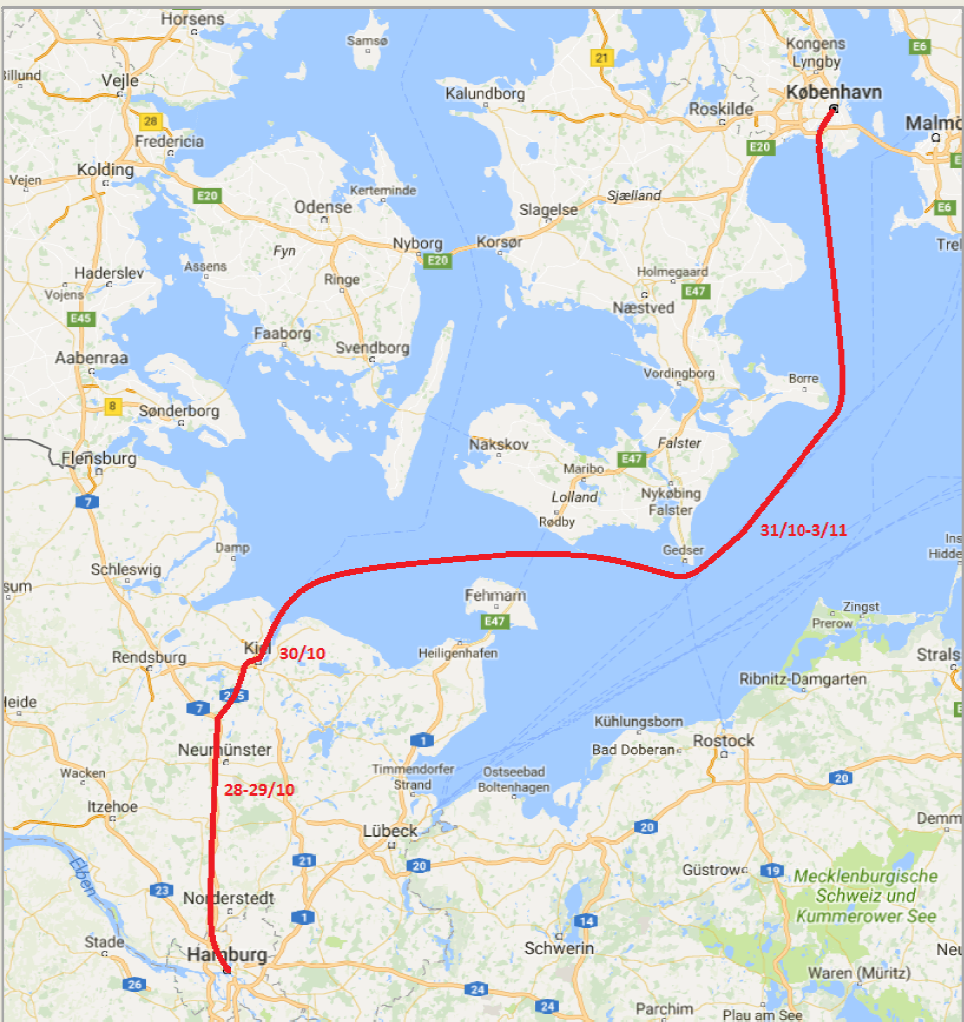
28. oktober: Da vi havde spist middag, rejste vi med den åbne postvogn til Kiel, og vi kørte hele dagen og natten.

29. oktober: Vi fortsatte rejsen hele dagen, indtil vi ved midnat kom til Kiel. Her fik vi en god bolig.

30. oktober: Hele formiddagen blev vi hjemme, da vi var meget trætte. Om eftermiddagen gik vi hen og så på det skib, med hvilket vi skal sejle til København. Vi havde det godt her, men det var dyrt.

31. oktober: Det var næppe daggry, da man kaldte på os, fordi vi skulle af sted. Vi havde en god provision med og gik så om bord; vi var over 10 passagerer. Vi var om bord både dag og nat den 31. oktober, den 1. og den 2. november til den 3. november om formiddagen, uden at kunne sove, spise eller drikke, og stadig havde vi rasende storme. Den ene nat var stormen så heftig, at to sejl blev sønderrevet og et tredje, stort sejl blæste bort, som om det var en fjer. Stormen var så

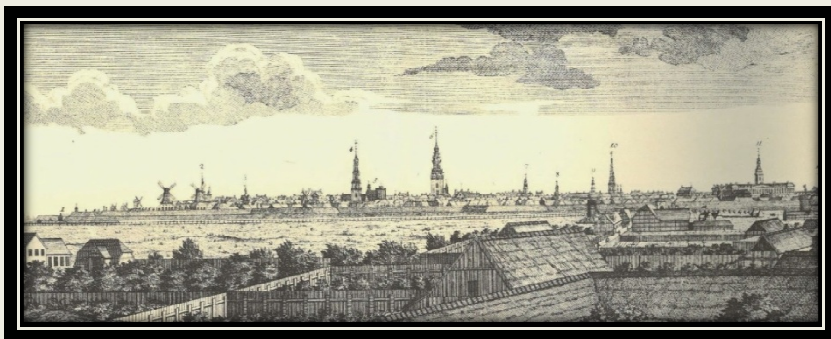
stærk, at vandet trængte ind i vor kahyt, og vi blev meget bange. Ikke alene vi, men alle de andre troede, at vi skulle drukne, selv søfolkene råbte flere gange, at vi var fortabte.

Rejsens 9. uge (28/10-3/11)

Endelig den 3. november om torsdagen kl. 12 nåede vi 2 mil fra København, men her blev det modvind, så vi måtte ligge stille og kaste anker. Imidlertid tog vi en båd for at komme i land, men næppe var vi kommet lidt bort fra skibet, førend det blev stærkt regnvejr og en så voldsom blæst, at båden gyngede fra den ene side til den anden, alt eftersom vinden kastede den; vi var i stor fare, og således gik det længe. Helt gennemblødte af søvand og halvdøde af kulde og skræk kom vi endelig i land kl. 2 om formiddagen, torsdag den 3. november 1796, og nu måtte vi vente, indtil der kom en vogn, der kørte os hjem. Vejret var stadig lige forfærdeligt.

[illegible]

A close-up photograph of a wooden pulley block, likely made of dark wood, resting on a light-colored wooden plank surface. A thick, dark rope is looped through the pulley, forming a figure-eight shape. The rope appears to be made of natural fibers and is somewhat frayed at the ends. The pulley block has a rectangular shape with a central opening for the rope. The wooden planks are arranged horizontally, and the lighting is even, highlighting the textures of the wood and rope.

Johan Hermann Cabott

Johan var uddannet på *Det Kongelige Danske Maler-, Billedhugger- og Bygnings-Academi*, som havde til huse i Charlottenborg³. Han gennemførte Begynderskolen i 1770, Fritegningsskolen 1772, Gipsskolen 1774 og Models skolen 1775. Han vandt den lille sølvmedalje i 1775 og den store i 1777. Han deltog i konkurrence om guldmedaljen i 1777 og 1779 og vandt den lille guldmedalje i 1781. Han forsøgte uden held at vinde den store guldmedalje i 1783.

Sammen med forfatterne Knud Lyne Rahbek (1760-1830) og Thomas Thaarup stiftede Johan i 1780 *Det Dramatiske-Litteraire Selskab* ("Borups Selskab")⁴, der skulle "spille Komedier og Tragedier, dels og tillige at skaffe sig Kundskab og Kritik i den theoretiske Del af Dramaturgien". Johan var medlem nr. 1, Rahbek nr. 6, Peter Gianelli nr. 48, Bertel Thorvaldsen nr. 71 og Adam Oehlenschläger nr. 121⁵.

Selskabet havde navn efter en stolemager Borup, der var den første, der lagde lokaler til selskabets opførelser i Store Kongensgade, senere på hjørnet af Landemærket og Lille Købmagergade og senest i "Vildmanden" på Østergade. Selskabet blev kendt på grund af sine privatforestillinger, hvor flere af Det kongelige Teaters skuespillere og musikanter medvirkede men også fordi der blandt medlemmerne var mange ansete embedsmænd og forfattere.

Rahbek selv optrådte ofte, selvom han ikke var skuespiller. Det forlyder, at han en aften havde fået lokket Thorvaldsen med op på scenen. "Han og Rahbek vare alene paa Scenen, og Thorvaldsen skulde sige den eneste Replik, han havde; men den udeblev ganske. 'Naa, hvad bliver det til?' hviskede Rahbek ivrig til sin Medspillende, men han vedblev at bevare den samme haardnakkede Tavshed. 'Sig dog noget! sig, hvad der falder Dig ind!' sagde Rahbek halvhøjt og utaalmodig. 'Der falder mig slet ikke noget ind' svarede Thorvaldsen i en lav Tone, og denne naive Tilstaaelse hilstes naturligvis med en ustandselig Latter. ..."⁶

Johan rejste udenlands med privat understøttelse og var i 1784-1790 i Rom, derefter i København og i 1791-1792 i Berlin. 28. marts 1791 blev han agreeret (aner-

³ https://da.wikipedia.org/wiki/Johan_Herman_Cabott

⁴ https://da.wikipedia.org/wiki/Borups_Selskab

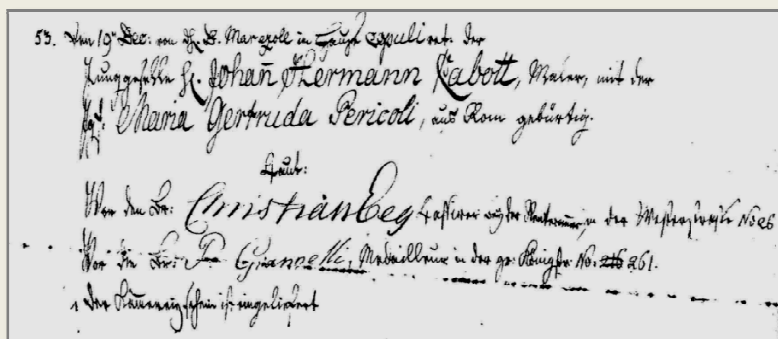
⁵ Arkivet Thorvaldsens Museum, <http://arkivet.thorvaldsensmuseum.dk>

⁶ Jacob Davidsen: *Fra det gamle København* (side 148), Gyldendal 1910.

kendt) ved Akademiet på en skitse af "Orest der forfølges af Furierne"⁷. I maj fik han opgave på at udføre et medlemsstykke, der usædvanlig blev taget fra den romerske historie, men han udførte aldrig medlemsstykket⁸. 1792-1796 var han igen i Rom, hvor han bl.a. var knyttet til den danske og tyske kreds af kunstnere og lærde omkring Frederikke Brun og hendes bror Friedrich Münter⁹.

Cabott og Thorvaldsen kendte hinanden fra Kunstakademiet og også fra Borups Selskab. Thorvaldsen blev senere del af den samme personkreds som Cabott omgikkes i Rom i 1792-1796 nemlig Asmus Jacob Carstens, Georg Zoëga, Frederikke Brun og Friedrich Münter. Cabott var også ven med Thorvaldsens lærer og mentor, Nicolai Abildgaard¹⁰.

I København blev Johan og Maria viet i Sant Petri kirke på hendes 20 års fødselsdag den 19. december 1796.

Til stede ved brylluppet var Christian Eeg og P. Gianelli, "Medailleur in der gr(osse) Königstr." (Store Kongensgade 261).

Peter Leonhard Gianelli (1767-1807)¹¹ var født i København og gennemgik kunstakademiets skoler 1778-91 og vandt begge sølvmedaljer 1784 og 1787 og den lille guldmedalje 1789 som billedhugger. Han besluttede at uddanne sig til medaljør.

⁷ Dansk biografisk Lexikon / III. Bind. Brandt – Clavus, <http://runeberg.org/dbl/3/0339.html> og Rosekamp.dk (Weilbach 95-96)

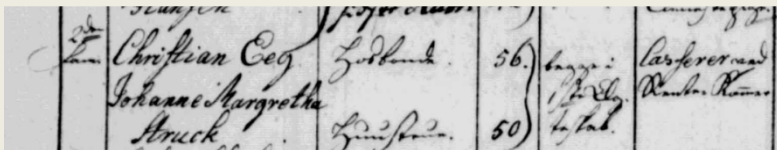
⁸ Rosekamp.dk (Weilbach 95-96)

⁹ <https://www.kulturarv.dk/kid/VisWeilbach.do?kunstnerId=4330&wsektion=alle>

¹⁰ <https://arkivet.thorvaldsensmuseum.dk/personer/cabott-johan-herman>

¹¹ http://denstoredanske.dk/Dansk_Biografisk_Leksikon/Kunst_og_kultur/Billedkunst/

Nicolai Abildgaard skaffede ham akademiets rejsestipendium 1791. Gianelli vendte hjem i 1796 og blev agreeret og i 1798 medlem af akademiet.

Christian Eeg var 56 år og "Casserer" ved Rentekammeret, gift med Johanne Struck og bosiddende i Frimand Kvarter matr. 88a (Løvstræde).

Den 11. september 1797 afgik "Informatoren" (underviseren) ved Akademiets ene Frihåndsskole, Jørgen Dinesen, ved døden. Johan Herman Cabott efterfulgte ham i embedet¹². Efter at være flyttet til Danmark måtte Johan for at forsørge sin store familie tage den ledige lærerplads ved frihåndsskolen, også selvom en sådan plads dengang var uforenelig med medlemsværdigheden. Han blev derfor aldrig medlem af akademiet. Fra en lovende historiemaler, der allerede havde gjort sig godt bemærket, blev han reduceret til ordinær tegnelærer. Han lavede samtidig dekorationsmaleri og ansøgte i 1799 om at blive Hofdekoratør¹³ i stedet for afdøde Hofdekoratør Lillie. Den 22. april 1799 sendte Rentekammeret Cabotts ansøgning til Magistraten. Magistratens Erklæring af 26. april fastslår, at Cabott er en retskaffen mand, men at Kancelliet må henvende sig til Akademiet for at høre om hans kunstneriske kvalifikationer. De må have fået positivt svar, for Cabott fik pladsen¹⁴.

Johan og Maria fik fire børn, Emilia (1797), Emilius (1802), Adelaide (1805) og Barbara (1809). Ifølge en note i den trykte udgave af Marias dagbog udvandrede Emilius til Rusland. Samme sted omtales endnu en søn, Niels, der døde som barn¹⁵. Dette har dog ikke kunnet verificeres.

¹² Kendte Navne fra københavnske Kunstnerkredse i det 18. Aarhundrede. Spredte Oplysninger fra utrykte Kilder ved H. Weitemeyer

¹³ Dansk biografisk Lexikon / III. Bind. Brandt – Clavus, <http://runeberg.org/dbl/3/0339.html>

¹⁴ Kendte Navne fra københavnske Kunstnerkredse i det 18. Aarhundrede. Spredte Oplysninger fra utrykte Kilder ved H. Weitemeyer

¹⁵ Emil Valdemar Holmblad: "En Rejse fra Rom til København i 1796. Dagbogsoptegnelser af Maria Gertrude Cabott født Pericoli." Yngste datter hed dog ifølge senere folketællinger Barbara Laura og var født 1811.

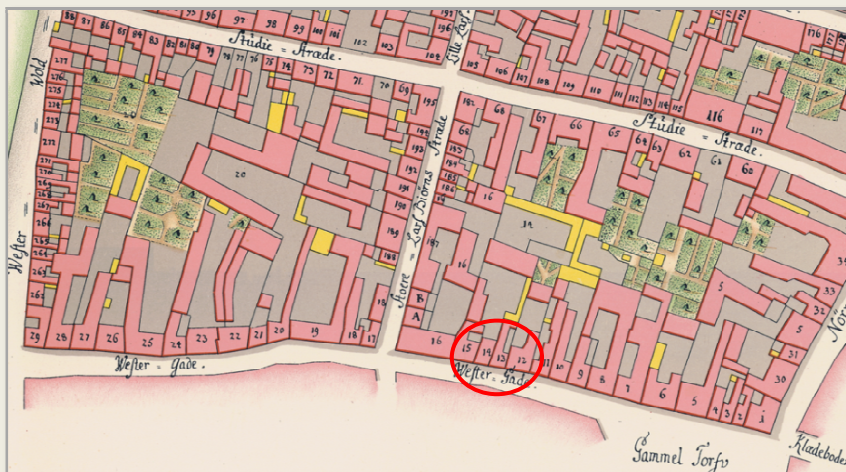
Johan Cabott (1756-1814)

Maria Getrude Pericoli (1778-1851)

Familien Cabott boede i Nørre Kvarter, matrikel nummer 13 (Vestergade 8). Ifølge KRAK boede de i Vestergade nummer 13, 14 og 15.

Cabott, J. H., Skildrer, Vesterg. 13, 14
og 15

Vestergade 8

I 1801 bestod familien af¹⁶:

66.	Johan Herman Cabott.	huusbond.	45	gift første gang.	Hof Decorateur og informator ved Maler Akad.
	Marie Gertrud Pericoli.	hans kone	26	gift første gang.	
	Emilia Clelia.	deres datter	2		
	Givana Francisca Pericoli.	svigermoder	63	enke efter første ægteskab.	
	Sara Kruse.	moster	73	ugift.	
	Friderica Elisabeth.	moster	50	ugift.	
	Anna Birgitte Cabott.	søskende til Johan	48	ugift.	
	Barbara Nielsdatter.	tjenestepige	40	ugift.	

Folketælling 1. februar 1801.

1. Johan Herman Cabott, huusbond, 45 år, gift første gang, Hof Decorateur og informator ved Maler Akademiet.
2. Marie Gertrud Pericoli, hans kone, 26 år, gift første gang.
3. Emilia Clelia, deres datter, 2 år.
4. Givana Francisca Pericoli, svigermoder, 63, enke efter første ægteskab.
5. Sara Kruse, moster, 73 år, ugift.
6. Friderica Elisabeth, moster, 50 år, ugift.
7. Anna Birgitte Cabott, søskende til Johan, 48 år, ugift.
8. Barbara Nielsdatter, tjenestepige, 40 år, ugift, tjenestepige.

Som det fremgår, havde Johan en stor familie at forsørge. Udover kone og barn (det første af fire) omfattede det også hans italienske svigermor, to ugifte mostre, en ugift søster og en tjenestepige.

¹⁶ Folketælling København 1801, Nørre Kvarter, 1. afdeling, opslag 13.

Den 2. april 1801, to måneder efter folketællingen, angreb den engelske flåde den danske flåde på Københavns Red ud for København. 1.600-1.800 danske og norske søfolk mistede livet eller blev sårede. De engelske tab var 264 døde og 689 sårede.

Slaget på Reden, stik fra 1802, set fra Vor Frelser Kirke. Yderst mod nord ses mastekranen på Nyholm med "Elefanten" til venstre og beddingerne til højre. Længere inde ses de to hovedmagasiner ("takkeladshusene"), masteskurene samt Arsenalet ("Kuglegården") med de fire bygninger, hvor Søværnets Materielkommando holdt til indtil 2006. Ud for hovedmagasinerne ses begyndelsen til Dokøen, og overfor Arsenalet ligger Christiansholm. Pakhuset til venstre ligger på Krøyers Plads

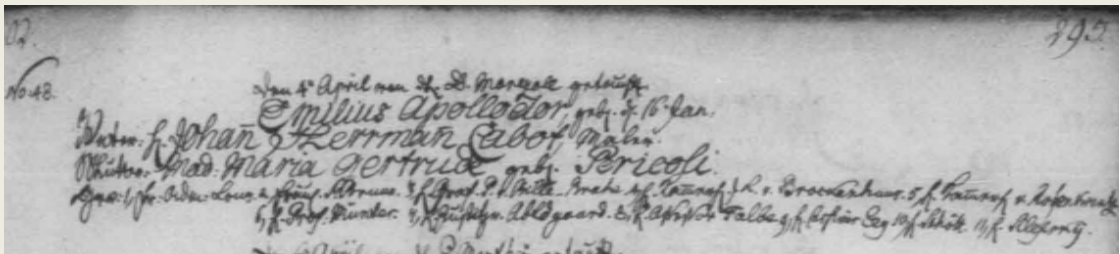

Sankt Petri kirke – bryllup 19. december 1796, barnedåb 4. april 1802.

Johan og Marias bekendtskabskreds

Ved barnedåben 4. april 1802 af Johan og Marias søn Emilius Apollodor i Sankt Petri Kirke er noteret 11 tilstedeværende¹⁷. Heriblandt er flere kendte og adelige personer, der viser, at Johan Cabott trods sin skæbne havde en meget fin bekendtskabskreds.

Den 4 April [...] getauft

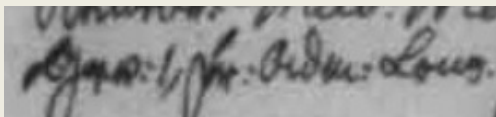
Emilius Apollodor, geb[oren] d. 16. Jan.

Vater: Hr. Johan Herman Cabott, maler

Mutter: Mad. Maria Gertrude geb. Pericoli

1. Fr. Adm. Lous; 2. Fräul S Bruun; 3. Hr. Graf P v Bille Brahe, 4; Hr. Kamrj J.L. v. Brockenhuus; 5. Hr. Kamrj v. Rosenkrantz; 6. Hr. Prof. Münster; 7. Hr. Justitsr. Abildgaard; 8 Hr. Assessor Falbe; 9 Hr. Casserer Eeg, 10. H. Schiött, 11. H. Selevsky(?)

1. "Fru Adm. Lous"

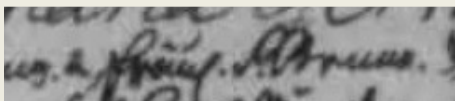

Fru Admiralinde Dorthea Lous, 45 år (1757-1830) var enke efter Admiral Andreas Lous (1728-1797) og boede i Øster Kvarter 2 (Ll. Kongensgade 226). Dorthea Lous var født Jensenius og datter af etatsråd Carl Jensenius¹⁸. Hun blev gift i 1778 med admiral Lous, der tidligere havde været gift (1763-1777) med Christine født Weggersløff (1741-1777). Admiralinde Lous deltog også i Emilius' søstres barnedåb i hhv. 1800 og 1805.

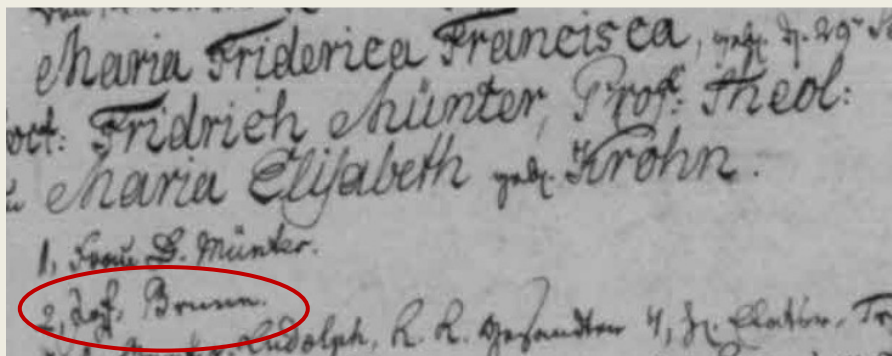
¹⁷ Kirkebog Staden København, Sankt Petri tyske Kirke 1802, fødte, opslag 149

¹⁸ <http://www.sm1.dk/schmidt/fam76501.htm>

2. "Fräul. S. Bruun"

Fräulain S. Bruun var ingen ringere end Sophie Christiane Friederike Brun, 37 år (1765-1835) – også kendt som Frederikke Brun. Nogle år tidligere, den 14. oktober 1796, deltog Frederikke i hendes bror Friedrich Münters datters barnedåb i Petri Kirke. Her var Frederikke Brun noteret som "Jgf. Bruun."

Frederikke Brun var forfatter og salonværtinde. Hun var i 1783 blevet gift med Johan Christian Constantin Brun (1746-1836), som var en af Danmarks rigeste mænd. Hun var en berejst internationalist og skrev moderne lyrik på tysk. Hendes familie var tysk, faderen præst ved Sankt Petri tyske Kirke i København. Hendes liv blev knyttet til Danmark, men hun elskede Middelhavslandene, hvor hun følte sig hjemme. Hendes hus var samlingssted for landets bedste digtere og kunstnere. Constantin og Frederikke boede i det senere Moltkes palæ i Bredgade i København og om sommeren på landstedet Sophienholm ved Frederiksdal. Her kom bl.a. den tyske digter Friedrich Klopstock, Jens Baggesen, Adam Oehlenschläger, Jacob Peter Mynster, Johan Ludvig Heiberg og mange andre¹⁹.

¹⁹ https://da.wikipedia.org/wiki/Friederike_Brun

I en bog om Frederikke Brun kan bl.a. læses:

Frederikke Bruns første Ophold i Rom strakte sig over et halvt Aar (November 1795 - Maj 1796), i hvilket Tidsrum hun fik Lejlighed til at danne sig en Forestilling om Tiberstaden. [...]

F. Brun kom til Rom paa et Tidspunkt, da bange Anelser om nærforestaaende Omvæltninger begyndte at gribe den her bosiddende, i Fred og Enighed levende Kunstnerkoloni. Selv om F. Brun ikke formaaede at optræde som Kunstnernes Beskytterinde, bidrog hun dog til at opretholde et værdigt aandeligt Samliv mellem de herboende tyske og danske Kunstnere og Kunstkendere.

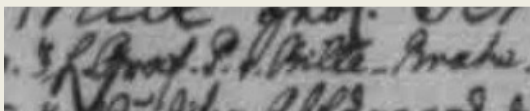
*Med aabne Arme kom G. Zoéga og J. H. Cabott hende i Møde og hjalp hende til rette i den fremmede By.*²⁰

Frederikke Brun, malet af Christoffer Wilhelm Eckersberg (ca. 1816).

²⁰ "Frederikke Brun, født Münster, og hendes kreds hjemme og ude" af Louis Bobé. Hagerups Forlag MCMX. [Archive.org/stream](https://archive.org/stream)

3. "Hr. Graf P. v. Bille-Brahe"

Preben lensgreve Bille-Brahe²¹, 29 år (1773-1857) var søn af Henrik Bille-Brahe (1709-1789) og dennes tredje hustru, Caroline Agnete født Raben (1738-1810). Preben var født i Odense, gik i latinskolen sammesteds, blev student og studerede derpå ved universitetet i Göttingen. Efter sin hjemkomst 1793 blev han militært uddannet og løjtnant i Hestgarden. Han trak sig tilbage fra aktiv tjeneste i 1798 og blev udnævnt til major ved landeværnet. Han ophøjedes i 1798 i grevestanden, idet han oprettede Grevskabet Brahesminde, der består af stamhuset Hvedholm med godserne Damsbo, Stensgaard og Østrupgård samt øerne Avernakø og Drejø.

Preben greve Bille Brahe til Hvedholm
(1773-1857),
malet af Jens Juel (ca. 1796)²²

Prebens hustru Eleonora Sophie Bille Brahe
født Rantzau (1779-1800) med deres æld-
ste søn Henrik (1798-1875),
malet af Jens Juel (ca. 1799)²³

Han var senere blandt de "erfarne" mænd, som Frederik VI sammenkaldte i 1832 for at indhente deres betænkning om den i 1831 bebudede stænderforfatnings

²¹ https://da.wikipedia.org/wiki/Preben_Bille-Brahe

²² Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 654 (side 397).

²³ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 746 (side 475).

enkeltheder. Han var kongevalgt medlem af den første stænderforsamling i Roskilde.

Han var som godsejer en overordentlig dygtig administrator, der lagde megen humanitet for dagen i forholdet til bønderne, hvorfor han også var højt skattet af disse. Han fik titlerne kammerherre og gehejmekonferensråd og dekoreredes med Storkorset af Dannebrogordenen. Preben Bille Brahe var gift tre gange, 1. gang (1796) med Eleonore Sophie baronesse Rantzau (1779-1800), 2. gang (1816) med Johanne Caroline Vilhelmine Falbe (1789-1823) og 3. gang (1824) med Brigithe Susanne (Sibylle) komtesse Schaffalitzky de Muckadell (1801- 1876). Preben døde i 1857.

I Amaliegade boede Geheimrådinde Christiane Mette Henriksdatter Bille Brahe²⁴ (1772-1844). Hun var søster til Preben og var blevet gift (1790) med sin fætter Jørgen Scheel. De fik bl.a. børnene Christen Scheel, lensgreve til Stamhuset Gl. Estrup, Eleonore Caroline Scheel, Henrik Scheel, Henrik Jørgen Scheel af Rosenkrantz, greve og Carl Ludvig Scheel af Brahe.

Christiane Mette Bille Brahe (1772-1844) og hendes mand, Jørgen Scheel (1768-1825) malet af Jens Juel (1794)²⁵

²⁴ <https://finnholbek.dk>

²⁵ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 615 og 617 (side 398-399).

Preben og Christianes forældre Henrik Bille Brahe (1709-1789) og Caroline Agnese f. Raben (1738-1810), begge malet af Jens Juel (ca. 1789)²⁶

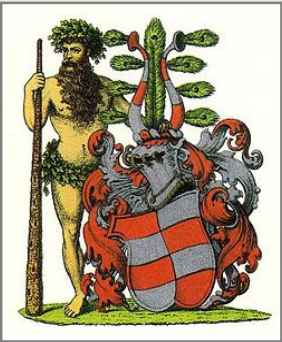
En mangeårig korrespondance mellem Jørgen Scheel og kunstmaler og hofdekortør Johan Herman Cabott er bevaret i Jørgen Scheels privatarkiv og fortæller, hvordan Cabott stod til tjeneste i forbindelse med utallige indkøb. De to var bekendte fra grev Scheels ophold i Rom, hvor Cabott hørte til den danske koloni af kunstnere og intellektuelle. Allerede i Italien hjalp Cabott greven med indkøbene, og da Cabott senere bosatte sig i København var han en uvurderlig hjælp i forhold til Scheels nyindretning af Sostrup. Mens travlheden med nyindretningen i 1803 var på sit højeste, omtalte Cabott i sine breve f.eks. indkøb af vaser, ure, udstyr til billardbordet, spilleborde, blomsterborde og nyt betræk til møblerne. Han var konsulent i forhold til bemaling og tapet og behjælpelig med kunstindkøbene.²⁷

Grev Jørgen Scheel var dog ikke i stand til at udvise mådehold og gik i 1815 fallit og blev umyndiggjort. Dertil kom, at hans ægteskab med Christiane blev opløst i 1814, og de sidste år af hans liv levede han alene på sin søsters gods og nåde.

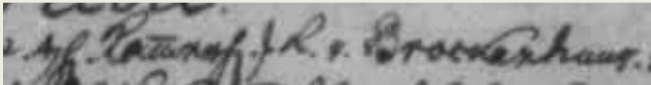
²⁶ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 480-481 (side 304-305).

²⁷ Den internationale adelige livsstil fra Europa til Gjerild Sogn, af Signe Boeskov, Dansk Center for Herregårdsforskning. <http://herregaardskortet.dk/cases/sostrup/den-europaeiske-forbindelse/>

Bille er en dansk uradelsslægt, der til tider har været betydningsfuld i Danmark, og som stadig eksisterer i dag. Slægten omfatter også linjerne Bille-Brahe og Bille-Brahe-Selby. Billeslægten kendes fra midten af 1200-tallet og førte allerede da sit slægtsnavn.

4. „Kammerj. J.L. v. Brockenhuus“

Kammerjunker og hofmester Johan Ludvig Brockenhuus, 43 år (1759-1830) boede i Norgesgade (nuværende Bredgade).

Brockenhuus, Geheimeconferentér., Academiegaden 226 N.
Brockenhuus, Hofmester, Norgesg.
Brockenhuus, Edtebrygger, Klosterstr. 65

Gædernes Navne, samt Gaardens og Hænses Nummer, (aa og Familienes Antal.	Personernes fulde Navne i enhver Familie.	Had enhver Person et i Familien.	Personens Alder, det især betegnede Aarsberetnet.	Udelst eller alst, aa hvor ofte de have været i Udelst eller i Udelst.	Personernes Titel, Embede, Korretning, Gaardens, Væringens, eller hvad de leve af.	Sammen den samlede Antal i enhver Gaard, samt i den hele Afsnit.
Pagts Gade N ^o 208 St. 2 ^a	64 Johan Ludvig Brockenhuus Anette Ernestine Schack Henrich Pöckel Brockenhuus Elisabeth Jøse Henrich Brockenhuus	Junkers hustru hustru hustru hustru hustru hustru hustru	42 28 7 4	hustru hustru hustru hustru hustru hustru hustru hustru	132	

FT1801: Johan Ludvig Brockenhuus, hofmester, med hustru Anette Ernestine Schack, 29 år, og to sønner på 4 og 7. (Norgesgade 208, Sankt Annæ Øster Kvarter.)

Johan Ludvig Brockenhuus var søn af stiftamtmand Henrik Adam Brockenhuus (1720-1802). Johan blev i 1784 kammerjunker hos Enkedronning Juliane Marie og

senere overhofmester hos Dronning Marie Sophie Frederikke. Han modtog Dannebrogssordenen i 1801. Han giftede sig i 1786 med Bertha grevinde Scheel (1766-1787) og 1790 Anna Ernestine grevinde Schack (1771-1805).

Johan Ludvig Brockenhuus (1759 - 1830),
maler ukendt

Berthe Brockenhuus født Scheel (1767-1787),
malet af Jens Juel (1799)²⁸.

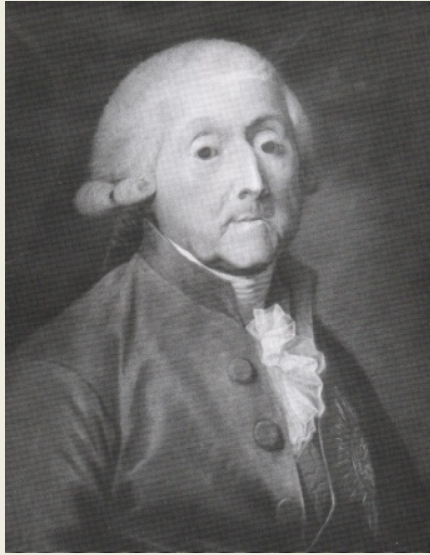

Johan Ludvigs forældre Henrich Adam Brockenhuus til Nysø og Jungshoved (1720-1802)
og hustru Elisabeth Brockenhuus f. Holstein Ledreborg (1737-1786),
malet af Jens Juel (1772)²⁹

²⁸ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 397 (side 251).

²⁹ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 122-123 (side 79).

Henrich Adam Brockenhuus til Nysø og Jungshoved (1720-1802),
malet af Jens Juel (1799)³⁰.

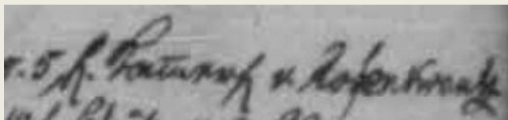
Brockenhuus er en dansk uradelig slægt, hvis ældst kendte medlem er Gotschalck Brockenhuus, nævnt 1397. Slægtens stamfader, Johan Brockenhuus til Vollerslev i Fyn og Lerbæk i Jylland, var i midten af det 15. århundrede landsdommer i Fyn. Slægten delte sig med hans sønner i tre hovedlinjer og blomstrede i flere århundreder og udbredte sig til Skåne og Norge.

Kammerjunker var en hoftitel, som oftest blev givet til unge adelsmænd, junkere, som havde til opgave at betjene en person ved det kongelige hof. Kammerjunkereren stod i rang under en kammerherre.

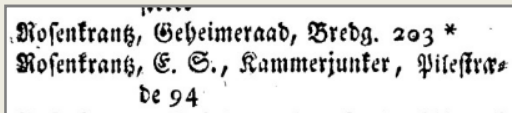

³⁰ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 732 (side 468).

5. "Kammerj. v. Rosenkrantz"

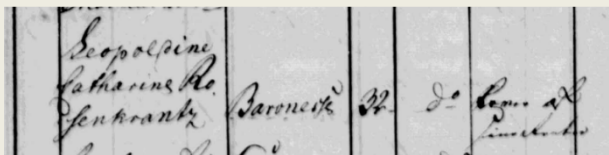
Kammerjunker Erik Skeel Rosenkrantz, 30 år (1772-1807) boede i Pilestræde 94.

Erik Skeel Rosenkrantz til Søbysøgård blev gift i Kiel i 1803 med Charlotte Ulrikke Binzer (1784-1863). De fik døtrene Axeline Louise Sophie (1804) og Louise Frederica Henriette (1805). Erik døde som kun 35-årig i 1807.

Geheimeråd Rosenkrantz i Bredgade 203 var Frederik Christian Rosenkrantz (1724-1802). Frederik var godsejer og kom lejlighedsvis ved hoffet. I 1784 gennemførte kronprins Frederik (VI) sit statskup og afsatte Høegh-Guldbergs regering. Kredsen omkring kronprinsen valgte bl.a. at gøre Frederik Christian Rosenkrantz til statsminister og præsident for Admiralitets- og Kommissariatskollegiet. Han blev i dette embede indtil juni 1788. Han fik bl.a. elefantordenen.

I København findes også en baronesse Leopoldine Catrine Rosenkrantz, født 1769, ugift, i Klædebo Kvarter nr. 41 (Store Kannikestræde).

Leopoldine Catrine Rosenkrantz (1767-1807) var datter af Iver baron Rosenkrantz, til stamhuset Rosenholm (1740-1815) og Maria Elisabeth Dorothea Lente af Adler (1744-1788). Leopoldine blev aldrig gift.

Maria Elisabeth Rosenkrantz født Lente Adeler (1745-1788) og
Iver baron Rosenkrantz (1740-1815) til Rosenholm og Sofiendal,
malet af Jens Juel (1784)³¹

Rosenkrantz-slægten er en dansk uradelsslægt. Ældste kendte medlem af slægten var en Niels Iversen (omtalt 1308). I sagnhistorien går slægten tilbage til 600-tallet, men den træder frem som en stormandsslægt, der har sit udspring i den norddjurske herregård Hevringholm. Slægten blev vidt forgrenet i de følgende århundreder. Slægten er opdelt i 11 "linjer", herunder:

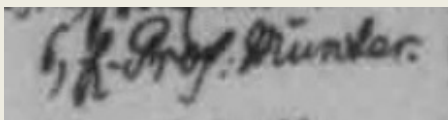
Linje V: Den friherrelige linje af Villestrup: "Grundlagt" af Werner lensbaron Rosenkrantz (1700-1777) til Willestrup.

Alle nulevende danske medlemmer af slægten er ud af denne linje. Slægtens stamsæde Rosenholm overgik til denne linje i 1802. Leopoldine Catrine Rosenkrantz var barnebarn af linjens grundlægger Werner lensbaron Rosenkrantz gennem dennes næstældste søn Iver baron Rosenkrantz (1740-1815).

Linje VIII: Glimminge-linjen: "Grundlagt" af Axel Rosenkrantz (1552-1630). Blandt dennes sønner var Holger Rosenkrantz "den rige" og Palle Rosenkrantz til Krenkerup. Linjen uddøde på mandslinjen med Erik Skeel Rosenkrantz (1772-1807) til Søby Søgaard, som altså deltog i Emilius Cabotts barnedåb.

³¹ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 297-298 (side 189).

6. "Hr. Prof. Münter"

Friederich Christian Carl Hinrich Münter, 41 år (1761-1830) var professor, kirkehistoriker og arkæolog. Han var født i Tyskland og bror til Friederike Brun. Johan maledet et portræt af Friedrich Münter i Rom i 1786. Det tilhører en serie portrætter af danskere, malet af Johan Cabott. Portrættet af Münter var bestilt af kardinal Stefano Borgia til hans bibliotek i boligen i Palazzo Altemps i Rom.³²

Friedrich Münter deltog også i Cabotts datter Emilias dåb i 1800.

Münter blev gift 1791 med Maria Elisabeth Krohn (1771-1842). Han blev biskop over Sjælland i 1808 til sin død i 1830.

Friederich Münter (1761-1830),
malet i Rom af Johan Cabott (1786)³³.

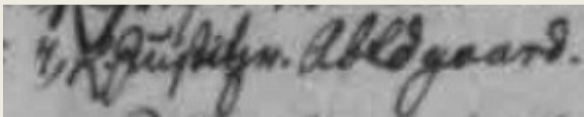
Friedrich Münter (1761-1830),
malet af Christian Albrecht Jensen (1833),
kopi efter Christian Horneman³⁴.

³² Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed og Historie, 2007. Det kongelige nordiske Oldskiftelseskab, København 2010. (www.oldskriftselskabet.dk)

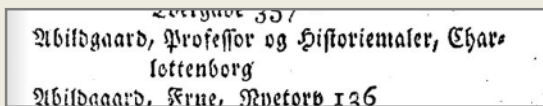
³³ Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed og Historie, 2007. Det kongelige nordiske Oldskiftelseskab, København 2010. (www.oldskriftselskabet.dk)

³⁴ https://da.wikipedia.org/wiki/Friederich_M%C3%BCnter

7) "Hr. Justitsr. Abildgaard"

Nicolai Abraham Abildgaard, 59 år (1743-1809) var dansk maler, arkitekt og professor og ven med betydelige kunstnere som Jens Juel og altså med Johan Cabott. Abildgaard boede sine sidste år på "Spurveskjul" ved Frederiksdal.

N.A. Abildgaard (1743-1809), maleri (1772) og portrætskitse (ca. 1800) begge af Jens Juel³⁵.

Abildgaard blev uddannet på Kunstakademiet, hvor han vandt den lille guldmedalje i 1765 og 1766 og den store i 1767. Han var i Rom 1772-1777, hvor et af hans mange originalarbejder blev modtaget med stor anerkendelse, da det kom til København, og som gav anledning til, at Abildgaard blev professor ved akademiet.

³⁵ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 137 (side 94) og nr. 795 (side 507).

Kort efter sin hjemkomst blev han medlem af dette, og et par måneder senere overtog han professoratet og en stilling som kongelig historiemaler.

Abildgaard fik bl.a. bestilling på en række malerier til Christiansborg. Størstedelen af disse blev færdige i løbet af 14 år men gik til grunde ved slotsbranden 1794. Abildgaard blev hårdt ramt, da de værker, han selv regnede for sit livs betydeligste gerning, gik til sammen med slottet i 1794. I de følgende 5 år malede han så godt som intet.

I 1781 giftede Abildgaard sig med Anna Christiane Oxholm (1762-1822). De fik en søn, Marcus Aurelius, der døde som 5-årig i 1786. Efter tre år efter forlod hans hustru ham for at gifte sig med en anden.

Nicolai Abildgaards søn Marcus Aurelius Abildgaard (1781 - 1786), malet af Jens Juel (midten af 1780'erne)³⁶.

Nicolai Abildgaards mor Ane Margrethe Abildgaard (1717 - 1793), malet af Jens Juel (1780'erne)³⁷.

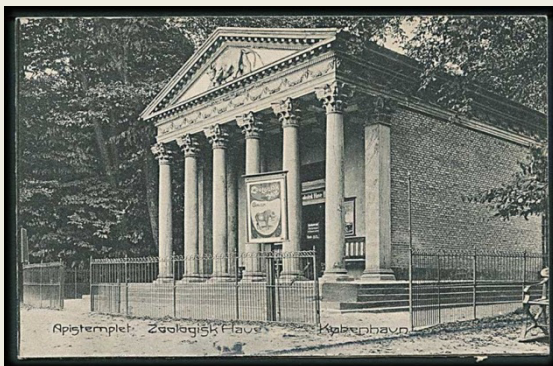
I 1799 forelskede Abildgaard sig igen og derved vaktet ny kunstnerisk virksomhed. Han giftede sig i 1803 med Juliane Marie Ottesen (1777-1848) med hvem han fik tre børn. I samme periode virkede Abildgaard også som arkitekt. Hans hovedværk på dette område er Frihedsstøtten, som stod færdig i 1797, men også det smukke hus, Nytorv nr. 5, samt Apistempleet i Frederiksberg Have skyldes ham.

³⁶ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 365 (side 233).

³⁷ Ellen Poulsen: Jens Juel 2, Malerier og pasteller, Christian Ejlers' Forlag 1991, nr. 364 (side 232).

Frihedsstøtten (opført 1792-1797). Nicolai Abildgaard lavede udkast til monumentet som helhed og udførte selv obelisk og sokkel. Soklens to relieffer og statuerne, der symboliserer troskab, borgerdyd, tapperhed og agerdykningsflid, blev udført af Johannes Wiedewelt, Nicolai Dajon og Andreas Weidenhaupt. Monumentets inskriptioner blev forfattet af Thomas Thaarup. Tegning af ukendt kunstner, ca. 1800.

Abildgaard helligede sig gerningen ved Kunstakademiet. Han blev professor og direktør i 1778, i 1779-1791 og 1801-1809. Han er blevet betegnet som energisk, myndig og egenrådig, men også klog, retfærdig og uden smålighed og villig til at støtte yngre talenter. Han støttede således bl.a. Cabott og Thorvaldsen i deres vanskelige år³⁸.

Abildgaard er i kirkebogen anført som Justitsråd. Justitsråd var en dansk titel, som fra 1661 blev tildelt medlemmer af Højesteret. Der blev dog slækket på tilknytningen til Højesteret, så titlen blev givet som en almindelig hædersbevisning i rangsystemet. Abildgaard fik titlen i 1784³⁹.

Abildgaard deltog også i Jens Juels søns dåb i Holmens Kirke 27. juni 1798 sammen med bl.a. professorerne Wiedewelt og Weidenhaupt.

I et brev af 21. juli 1800 til Thorvaldsen skrev Abildgaard, at Thorvaldsen i København var blevet beskyldt for at drive den af i Rom, men Abildgaard forsikrede ham om, at han fortsat havde sin lærers støtte. Brevet slutter med nyt om Gianelli og Akademiets professorer Wiedewelt, Weidenhaupt og Juel:

³⁸ http://www.wikiwand.com/da/Nicolai_Abildgaard

³⁹ Dansk Biografisk Leksikon, <http://denstoredanske.dk>

"Gianelli er ansat ved Mynten med 600 rdr aarlig Gage, som fornøyer mig, i øvrigt er alt ved det gamle, Wiedewelt synes snart at vilde begive sig paa reisen til hine Boeliger, og Weidenhaupt er saa forædt og Døv, saa han icke duer til noget mere, om han nogensinde har voret duelig. Juel, som er Directeur, maler uophørlig Portrætter, han er den eneste der har noget at gjøre. ieg har icke malet siden De saa mig sidst.

ganske Deres
Nic: Abildgaard"

Gianelli er ansat ved Mynten med 600 aarlig gage, som fornøyer mig, i øvrigt er alt ved det gamle, Wiedewelt synes snart at vilde begive sig paa reisen til hine Boeliger, og Weidenhaupt er saa forædt og Døv, saa han icke duer til noget mere, om han nogensinde har voret duelig. Juel, som er Directeur, maler uophørlig Portrætter, han er den eneste der har noget at gjøre. ieg har icke malet siden De saa mig sidst.

En sin med min gode Venn, og Lad mig fremsende at de er glad og lykkelig.

ganske Deres
Nic: Abildgaard

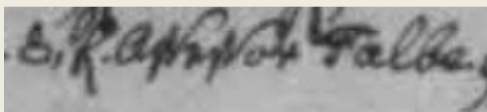
Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Abildgaard udførte også større arbejder for privatfolk, f.eks. for Frederikke og Constantin Brun i hvis palæ, det senere Moltkeske i Dronningens Tværgade, der stadig er bevaret dørstykker af Abildgaard⁴⁰. Han var også i tæt forbindelse med arveprins Frederik (1753–1805), hvor han var arkitekt og kunstnerisk rådgiver. Abildgaard fik et lignende forhold til sønnen prins Christian Frederik⁴¹. Det er derfor sandsynligt, at det var Abildgaard, der senere skaffede Maria ind ved hoffet som underviser i italiensk.

⁴⁰ Dansk Biografisk Leksikon, <http://denstoredanske.dk>

⁴¹ Dansk Biografisk Leksikon, <http://denstoredanske.dk>

8. Hr. Assessor Falbe

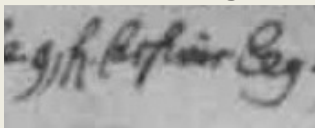

Assessor Hans Hagerup Falbe, 34 år (1768-1830) boede på Vestervold 218. Han var 1799 Assessor i Hof- og Stadsretten, 1801 Assessor i Politiretten og i 1802 Assessor i Højesteret. Han blev senere (1809) Justitiarius i Christiania (Oslo) Stifts-overret, 1809-1814 Konstitueret Stiftamtmand i Akershus, 1814 Assessor i Norges Højesteret, 1815 Stiftamtmand i Akershus Stift og 1823 i Norsk statsråd. Han døde i 1830⁴².

Hans Hagerup Falbe (1768-1830), malere ukendt.

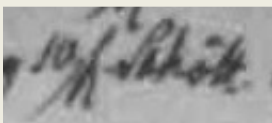
9. "Hr. Cassérer Eeg"

Christian Eeg, "Casserer" ved Rentekammeret deltog også ved Johan og Marias bryllup i Sankt Petri Kirke 19. december 1797.

⁴² https://no.wikipedia.org/wiki/Hans_Hagerup_Falbe

10. "Hr. Schött"

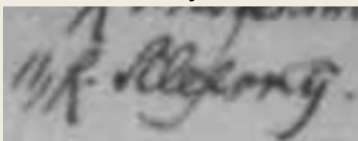

Der kan være tale om flere forskellige personer, herunder

- Schiøtt, Kammerraad og Kasserer, St. Kongensgade 226.
- Christian Ludvig Schiøtt, Konferensraad, Sankt Annæ Vester 313.
- Baltazar Schiøtt (født 1743), gift, Justitsraad og Vice Borgermester for Staden, Øster Kvarter 313.

og Equival. 309 og 70
Schiøtt, Prem. Lieut. ved Kronpr. Regiment,
Brolæggerstr. 129
Schiøtt, Boghandler, St. Grønneg. 225
Schiøtt, E. F., Bogsriver ved Kiøbenhavns
Folksammer, Nyhavn ved Mynten
Schiøtt, Fred., ved Holmen, Bogsmagerg. 137
Schiøtt, Kammerraadinde, Nyhavn v. S. 35
Schiøtt, Kammerraad og Kasserer, Store Kongensgade 226 E
Schiøtt, J. Cer., Urtekræmmer, Hiørnet af Rosenborg, og Tørnekuffeg. 229 *

11. "Hr. Selevsky"

Der er måske tale om Selevsky, Directeur, Academiegade (senere Fredericiagade) 227, Sankt Annæ Øster kvarter. Navnet fremgår ikke af folketællingen 1801, heller ikke under stavemåden Zelewsky.

og Academi. 71 n.
Selevsky, Directeur, Academi. 227
Selman, Makelhandler, Randemærket 22

Københavns bombardement i 1807, maleri af C. W. Eckersberg. Billedet er omtrent fra hjørnet af Gothersgade og Landemærket. I midten til venstre ses Trinitatis Kirke med Rundetårn og i baggrunden Vor Frue Kirkes (domkirkens) brændende barokspir. Englænderne brugte spiret som sigtemål, hvorved det omliggende kvarter var det hårdest ramte i bombardementet.

Som nævnt havde Johan Cabott mange familiemedlemmer at forsørge og hans kår var vanskelige. Han opnåede dog at få fribolig på Akademiet og kunne derfor håbe på lettelse i den hårde kamp for det daglige brød. Han døde dog kort efter, den 5. december 1814, 58 år gammel.

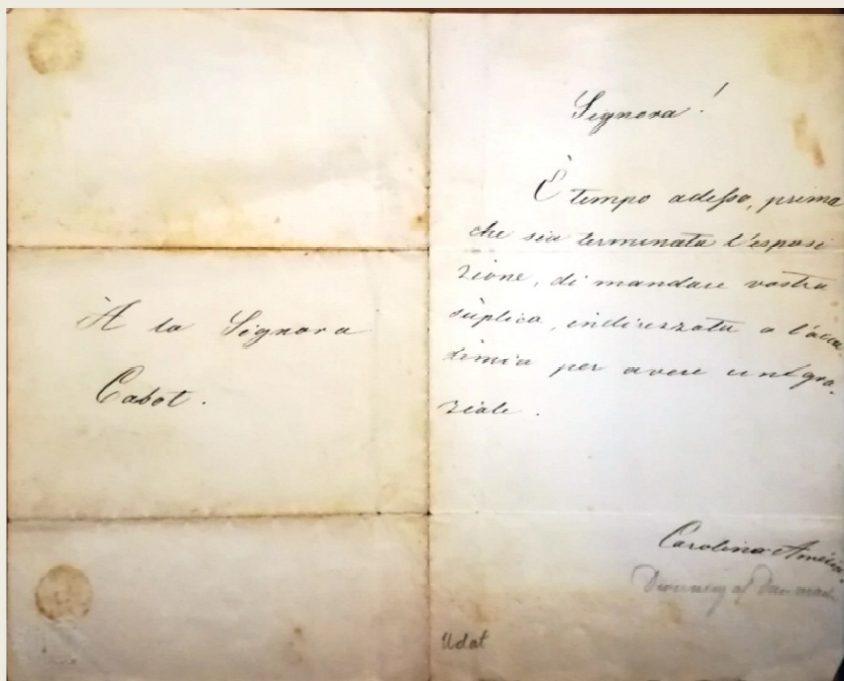
Fribolig på Akademiet (Charlottenborg)

Døds- Bogen.						
1814.						
Dødsdag.	Dødsårsag.	Den Døde Navn, og Alder.	Stand, Bopæl og Opførelse.	Alder.	Quot anført i det almindelige Døds- og Begravelses-Registre.	Bemærkninger.
2. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
3. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
4. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
5. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
6. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
7. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
8. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
9. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
10. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
11. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
12. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
13. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
14. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
15. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
16. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
17. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
18. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
19. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
20. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
21. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
22. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
23. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
24. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
25. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
26. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
27. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
28. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
29. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
30. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		
31. 12. 1814.	Alkohol.	Johan Cabott.	Officer.	58.		

Prinsesse Caroline Amalie

Efter Johan Cabotts død måtte enken Maria flytte ud af friboligen. Gennem familiens fine forbindelser (sandsynligvis Abildgaard som var arkitekt og kunstnerisk rådgiver for prins Christian Frederik), fik Maria til opgave at undervise medlemmer af den kongelige familie i italiensk.

Maria underviste bl.a. prinsesse Caroline Amalie. Der er på Rigsarkivet to udaterede breve på italiensk fra Caroline Amalie til "Signora Cabot".

Brev (udateret) fra prinsesse Caroline Amalie til Signora Cabot⁴³.

Prinsesse Caroline Amalie blev født 28. juni 1796 som datter af Frederik Christian (1765-1814) og hustru prinsesse Louise Augusta af Danmark (1771-1843). Louise Augusta var resultatet af forholdet mellem kong Christian VII's dronning Caroline Mathilde og kongens livlæge Johann Friedrich Struensee.

⁴³ Rigsarkivet, Arkivskaber: Cabott, Maria Gertruda, født Pericoli. Arkivserie: Breve fra: Caroline Amalie, dronning af Danmark, udat.(2). Løbenummer: 15

Prinsesse Louise Augusta, Caroline Mathilde og Struensees datter og Caroline Amalies mor, malet af Jens Juel i 1784. Portrættet minder meget om portrættet af Maria.

Caroline Amalie, der altså var Caroline Mathilde og Struensees barnebarn, voksede op i Dehns Palæ i Bredgade i København. I 1815 blev Caroline Amalie gift med den danske prins Christian Frederik, den senere kong Christian VIII (1786-1848). De boede i det Levetzauske Palæ på Amalienborg, nu Christians VIII's Palæ, og havde sommerresidens på Sorgenfri Slot. Parret foretog flere udlandsrejser, bl.a. 1818-1822 til Tyskland, Italien, Schweiz, Frankrig og England.

Mia cara Signora.
 Le consiglio di andare
 domani mattina
 dal Signoreoller
 per sapere che si
 può sperare. Se
 Re mi permette
 di mandare la sua
 lettera indirizzata a
 sua Maestà, a quel
 Signore ed io lo scrivo.

Cabot.
 alla Signora

Udat

per pregare le intessere
 maltempo per Lei.
 Salutando affet-
 tuosamente
 Caroline Amalie

Brev (for- og bagside) (udateret) fra Caroline Amalie til Signora Cabot.

Kronprinsesse Caroline Amalie (1796-1881), malet af Louis Aumont (1830).

Maria boede siden i Østergade 35, 2. sal: "Fru Marie Cabott, 68 år, enke, født i Rom, pensionist", og "Barbara Laura Cabott, 34 år, ugift, født i København, datte- ren, Catholik".

paa Folketallet m. v. i København						
den 1 ^{te} Februar 1845.						
Hæderens Navne, samt Gaardens og Husenes Num- mer, og Ga- rdens Antal.	Samtlige Personers Navne i hver Gaard, hvert Hus, hver Familie.	Hæderens Navne, samt Gaardens og Husenes Num- mer, og Ga- rdens Antal.	Hæderens Navne, samt Gaardens og Husenes Num- mer, og Ga- rdens Antal.	Hæderens Navne, samt Gaardens og Husenes Num- mer, og Ga- rdens Antal.	Personens Titel, Embede, Forretning, Haandværk, Næringsvei, Stilling i Familien eller hvad de leve af.	Wi tielte være forhæder eller officielle.
						Og- væ- rende forhæder.
Østergade 35	Mathias Schumannsgaard 25 år, gift, Kjøbmand					
1 ^{te} Sal	Emil Schumannsgaard 23 år, gift, Kjøbmand					
	Gustaf Schumannsgaard 20 år, gift, Kjøbmand					
	Anna Schumannsgaard 17 år, gift, Kjøbmand					
	Fru Marie Cabott 68 år, enke, Pensionist					
2 ^{de} Sal	Barbara Laura Cabott 34 år, ugift, Catholik					
	Peter Caroline Christensen 26 år, gift, Kjøbmand					

Østergade 35

Arbejdet for Kongehuset aftog og Maria søgte 1834 Akademiet om understøttelse, da "hendes Stilling ikke er som forhen"⁴⁴.

Maria døde 75 år gammel af tyfus den 20. november 1851 og blev begravet 8. december fra Holmens Kirke⁴⁵.

Døde				Kvindetegn, 1851			
No.	Tidspunkt	Upprøbstegn	Den Døde's Navn og Tilnavn	Stad, Bopæl og Sygehusst.	Alter	Om begravet i Holm. Kirke	Bemærkninger
152.	2. 31 ^{de} Oktober L. 31 ^{de} 1851	2. 7 ^{de} November	Kirstine Nielsen f. H. Mansen	g. H. ... 1816. 325	36		
153.	2. 31 ^{de} Oktober L. 31 ^{de} 1851	2. 6 ^{de} November	Johanne Sophie Rude f. H. Kranner	g. H. ... 1815	33		
154.	2. 4 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 5 ^{de} November	Albertine Elisabeth Egger	g. H. ... 1816	3		
155.	2. 2 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 5 ^{de} November	Wilhelmine Manser f. H. Beck	g. H. ... 1816	35		
156.	2. 9 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 14 ^{de} November	Sara Marie Engelbrecht	g. H. ... 1816	25		
157.	2. 14 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 21 ^{de} November	Henricke Rosine Emilie Lund	g. H. ... 1816	15		
158.	2. 15 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 21 ^{de} November	Agnes Frederica Peter- sen	g. H. ... 1816	6		
159.	2. 16 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 21 ^{de} November	Johanne Christine Frødenkeren (Holt)	g. H. ... 1816	75		
160.	2. 19 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 24 ^{de} November	Louise Esbjørnsen f. H. Krisman	g. H. ... 1816	36		
161.	2. 29 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 28 ^{de} November	Johanne Andrea Kirstine Korff	g. H. ... 1816	25		
162.	2. 26 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 1 ^{de} December	Olivia Frederikke Se- ranne Johansen	g. H. ... 1816	34		
163.	2. 30 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 4 ^{de} December	Emilie Marie Palle	g. H. ... 1816	10		
164.	2. 2 ^{de} December L. 31 ^{de} 1851	2. 7 ^{de} December	Nicole Tertha Kolst f. H. Hansen	g. H. ... 1816	64		
165.	2. 30 ^{de} November L. 31 ^{de} 1851	2. 5 ^{de} December	Maria Gertrude Cathol f. H. Porsgale	g. H. ... 1816	75		
166.	2. 3 ^{de} December L. 31 ^{de} 1851	2. 10 ^{de} December	Christine Johansen	g. H. ... 1816	80		

⁴⁴ Rosekamp.dk (Weilbach 95-96)

⁴⁵ Kirkebog Staden København, Holmens Kirke 1851, døde kvindetegn, opslag 32

Marias efterslægt

Første Generation

1. Maria Gertrude Pericoli, * 19.12.1776 i Rom, † 15.12.1851, begravet i Holmens Kirkegård. Hun blev gift med Johan Herman Cabott, 19.12.1796 i Skt. Petri, * 1756 (søn af Pouel Cabott), † 05.12.1814 i Skt. Petri.

Børn:

- i. Emilia Clelia Cabott, * 11.12.1799, † 1891.
- ii. Emilius Apollodor, * 16.1.1802 i København.
2. iii. Julia Adelaide Antoinette Cabott * 04.11.1805.
- iv. Laura Barbara Isadora Cabott, * 10.3.1809, † 1894.

Anden Generation

2. Julia Adelaide Antoinette Cabott, * 04.11.1805 i København (Rom.Kat.), † 14.03.1885 i Holmens, begravet 19.03.1885 i Holmens Kirkegård. Hun blev gift med Edvard Holmblad, 12.04.1828 i Holmen, * 22.02.1802 i Trinitatis (søn af Laurits Holmblad og Birgitte H. Carlsen), † 26.08.1881 i Holmens, begravet 01.09.1881 i Holmens Kirkegård.

Børn:

- i. Herman Lauritz Niels Holmblad, * 01.02.1829 i Holmens, † 10.11.1858 i Holmens.
3. ii. Birgitte Marie Varinca Holmblad * 01.08.1830.
- iii. Rasmus Henrik Holmblad, * 31.10.1833 i Kbh. Holmens, † 15.01.1902 i Kbh. Skt. Pauls.
- iv. Jacob Holmblad, * 23.10.1835 i Trinitatis, † 17.11.1908 i Frederiks, begravet i Holmens Kirkegård.
- v. Emilie Barbara Holmblad, * 22.10.1843 i Kbh. Trinitatis, nr. 292, † 25.05.1916 i Kbh. Garnisons.

Tredje Generation

3. Birgitte Marie Varinca Holmblad, * 01.08.1830 i Holmen, † 26.05.1908 i Frederiksberg. Hun blev gift med Jacob Rasmus Valdemar Holmblad, 09.12.1856 i Trinitatis, * 11.01.1828 i Trinitatis (søn af Carl Frederik Holmblad og Marie Laurine Henriette Høyer), † 14.07.1895 i Roskilde.

Børn:

- i. Marie Adelaide Holmblad, * 19.03.1858 i Vor Frue, † 29.11.1934 i Helligaands.
- ii. Julie Barbara Holmblad, * 26.01.1861 i Vor Frue København, † 17.04.1921, begravet 21.04.1921 i Holmens Kirkegård.
- iii. Carl Edvard Holmblad, * 25.03.1863 i Vor Frue, † 11.05.1865 i Vor Frue.
4. iv. Ida Louise Holmblad * 24.04.1866.
- v. Carl Edvard Holmblad, * 14.04.1870 i Roskilde, † 18.09.1871 i Roskilde.
- vi. Emil Valdemar Holmblad, * 10.09.1873 i Roskilde, † 26.10.1942 i Fredenksberg.

Fjerde Generation

4. Ida Louise Holmblad, * 24.04.1866 i Vor Frue, † 13.02.1927 i Birkerød, begravet 18.02.1927 i Holmens Kirkegård. Hun blev gift med Viggo Emil Severin Henningsen, 20.07.1891 i Roskilde, * 24.07.1856 i Skt. Petri Pastorat (søn af Lauritz Wilhelm Henningsen og Elise Marie Hansine Rasmussen), † 25.04.1928 i Tesdorpsvej 50, 2000 Frb., begravet 01.05.1928 i Holmens Kirkegård.

Børn:

- i. Lauritz Valdemar Henningsen, * 04.09.1896 i Hylke, † 13.11.1994 i Plejehjemmet Sølund, Kbh, begravet i Holmens Kirkegård.
5. ii. Viggo Vilhelm Henningsen * 13.09.1899.
- iii. Peter Emilius Holmblad Henningsen, * 18.03.1902 i Grejs, † 25.04.1994 i Canada.
- iv. Ida Holmblad Henningsen, * 24.07.1906 i Grejs, † 04.11.1906 i Grejs.

Femte Generation

5. Viggo Vilhelm Henningsen, * 13.09.1899 i Hylke, † 27.02.1990 i Frederiksberg, begravet i Frederiksberg Kirkegård. Han blev gift med Ingrid Rosenberg, 21.12.1927 i Solbjerg Kirke, * 11.03.1902 i Fredenksberg (datter af Holger Adolf C Ingfred Rosenberg og Clara Johanne Birgitte Thiesen), † 28.04.1989 i Frederiksberg, begravet i Frederiksberg Kirkegård.

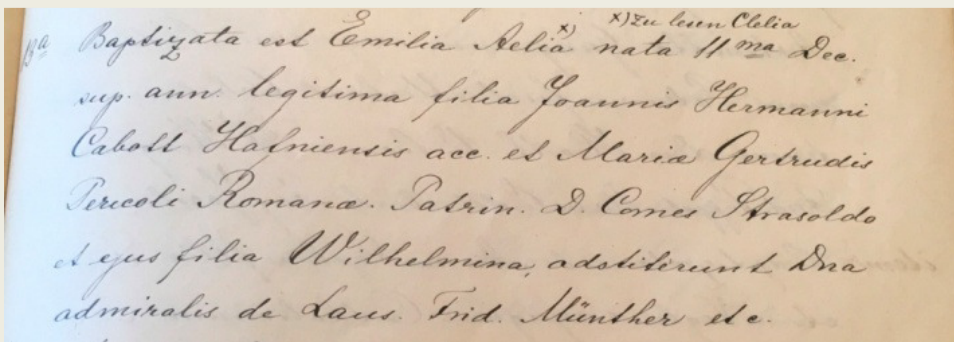
Børn:

- i. Birte Ida Clara Henningsen, * 09.10.1928.
- ii. Grete Ingrid Rosenberg Henningsen, * 10.10.1931. Hun blev gift med Christian Gundelach, 27 jul 1955, * 1 okt 1930 i Fredenksberg (søn af Johan Christian Gundelach og Emilie Sophie Pedersen).

Døtrene Emilia, Julia og Laura

Emilia Clelia Cabott (1799-1891)

Datteren Emilia blev født 11. december 1799 og katolsk døbt 13. februar 1800⁴⁶.

Faddere (Patrinus) var bl.a. D(on) Comes Strasoldo og hans datter Wilhemina, fru admiralinde de Lous, Friedrich Münter m.fl.

I 1840 var Emilia i huset Rye ved Roskilde hos enke B. v. Rosenkrantz født Prinsesse Wiasanskoy(?), 60 år, Geheimraadinde. 1845 og 1850 var Emilia på Rye(gaard) ved Roskilde, Selskabsdame, hos Henrik Jørgen Scheel, 49 år, kammerherregreve, kapitein i søetaten, besidder af Stamhuset Rosenkranz og gift med grevinde Ann Eliza Morbach Scheel. I 1880 var Frøken Emilia 80 år og boede i Bredgade 58, sidehus 1. sal⁴⁷.

Julia Adelaide Antoinette Holmblad født Cabott (1805-1885)

Datteren Julia blev født 4. november 1805 og katolsk døbt 21. december 1805. Blandt fadderne (indført i kirkebogen 16. februar 1806) var kammerherre Nicolao de Rosenkrantz, greve Adam de Knuth, admiralinde Dorothea Lous og Wilhna Strasaldo.

Kammerherre Adam Christopher Knuth (1755-?) boede i Sankt Annæ Øster kvarter matr. nr. 98 (lille Strandstræde)⁴⁸. Kammerherre N. Rosenkrantz boede i St. Kongensgade 55⁴⁹. Julia blev gift i Holmens Kirke 12. april 1828 med justitsråd

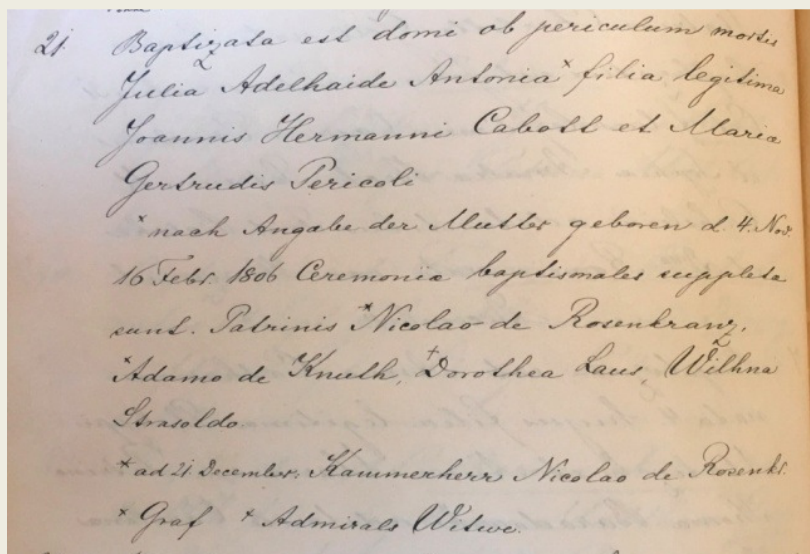
⁴⁶ Kirkebog Sankt Ansgar kirke, døbte drenge og piger 1700-1830, Rigsarkivet.

⁴⁷ Folketællinger 1840, 1845, 1850 og 1880.

⁴⁸ Folketælling 1801 Staden København Sankt Annæ Øster Kvarter II, 5. Afdeling, opslag 20.

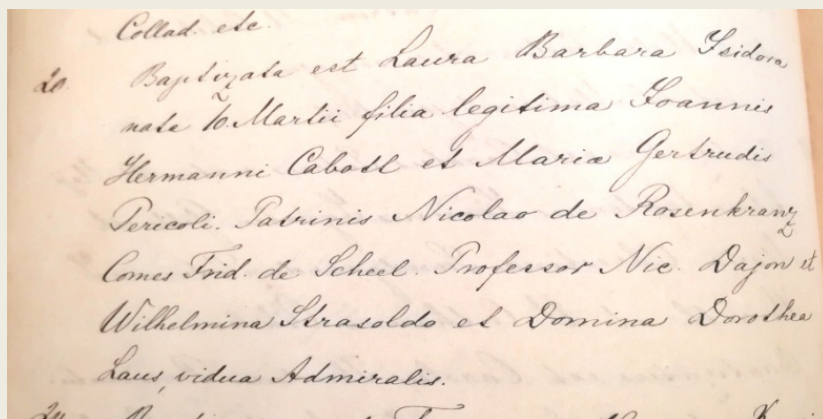
⁴⁹ KRAKs vejviser 1805.

Edvard Holmblad. I 1840 boede de i Pilestræde 81, 4. sal. I 1850 boede de i Åben-
rå 216, 3. sal til højre. I 1860 boede de på Kultorvet 133/13 stuen.

Laura Barbara Isadora Cabott (1809-1894)

Datteren Laura blev født 10. marts 1809 og katolsk døbt 20. juli 1809⁵⁰.

Til stede var Nicolao de Rosenkrantz, Comes Frid. de Scheel, professor Nic. Dajon, Wilhelmina Strasoldo og admiralinde Dorothea Lous.

⁵⁰ Kirkebog Sankt Ansgar kirke, døbte drenge og piger 1700-1830, Rigsarkivet.

Malet af Jens Juel

Viggo Henningsen (1899-1992) har i sit eksemplar af Marias dagbog noteret, at billedet af Maria Gertrude Cabott født Pericoli er malet af Jens Juel. Oplysningen må stamme fra Viggos onkel Emil Holmblad, ”onklen på Platanvej”, som Viggo og hans kone Ingrid kom en del hos, og som udgav dagbogen. Emil var bror til Viggos mor Ida, og de var oldebørn af Maria Pericoli. Maleriet må i givet fald være udført mellem november 1796, hvor Johan og Maria kom til København, og december 1802, hvor Jens Juel døde. Normalt findes malerens signatur på portrætmalerier efter sigende over en af skuldrene på den portrætterede. Men dette portræt er usigneret. Det er derfor nrliggende at antage, at det var en gave til parret.

At maleren vitterlig *er* Jens Juel sandsynliggøres af, at familien Cabott på dette tidspunkt havde adskillige adelige, kendte og velstående personer i deres omgangskreds, herunder Frederikke Brun, Friedrich Münter, Preben Bille Brahe, Johan Ludvig Brockenhuus, Erik Scheel Rosenkrantz, Knud Lyhne Rahbek og Nicolai Abildgaard. En stor del af disse personer og flere af deres familiemedlemmer var blevet portrætteret af Jens Juel.

Navnlig var Johan Cabott nær ven med maler, arkitekt og professor Nicolai Abildgaard⁵¹ (1743-1809), der var direktør for Kunstakademiet 1789-1791 og 1801-1809, og som også var ven med Jens Juel. Abildgaard deltog i både Jens Juels søns barnedåb i 1798 og i Johan Cabotts søns barnedåb i 1802.

Jens Juel (1745-1802) blev udlært maler i Hamborg og kom ca. 1765 til København, hvor han gik han på Det Kongelige Danske Kunstakademi⁵². 1772-1776 var han i Rom sammen med bl.a. Abildgaard. Efter ophold i Paris og Genève vendte Juel i 1780 tilbage til København, hvor han skabte sig en enestående position som portrætmaler for kongehuset, adelen og det velstående borgerskab. 1782 blev han valgt til medlem af Akademiet af bl.a. Nicolai Abildgaard. Juel var direktør for Akademiet 1795-1797 og igen 1799-1801. Han boede da i Charlottenborg og havde atelier i Prinsens Palæ i lokaler ud mod Stormgade.

Nicolai Abildgaard synes at være den afgørende forbindelse mellem Johan og Maria Cabott og Jens Juel i perioden 1796-1802, hvor maleriet må være udført.

⁵¹ http://www.wikiwand.com/da/Johan_Herman_Cabott

⁵² https://da.wikipedia.org/wiki/Jens_Juel

Frederiksberg, den 6^e maj 1963.

Hennings

Johan Herman Cabott
1756—1814

Maria Gertrude Cabott
f. Pericoli
1778—1851

Johan Herman Cabott, Maria Gertrude Cabott
født Pericoli

Adelaide Holmblad gift med Edward Holmblad
født Cabott

ca. 1840
Birgitta Holmblad gift med postens Holmblad

ca. 1840
Ida Henningsen født Holmblad gift med provst
V. Henningsen

Reliøst af Maria Gertrude Cabott
født Pericoli er malet af Jens Juel

Viggo Henningsens påtegning i dagbogen.

(Indsat: Underskrift på ægtepagt til sammenligning for skriftens ægthed.)

Andre personer i København 1800-1850

1806

Rundt om hjørnet fra Vestergade, hvor Johan og Maria Cabott boede i 1801, og lidt oppe ad Teglgårdsstræde, i nummer 234, boede familien Henningsen. I 1806 fik de sønnen Lauritz Wilhelm (1806-1865), der senere blev guldsmed. Hans yngste søn, Viggo Emil Severin Henningsen (1856-1928), blev provst og i 1891 gift med Marias oldebarn, Ida Marie Holmblad (1866-1927).

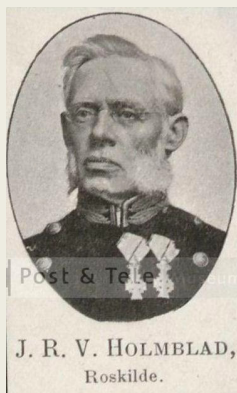
1813

Den 5. maj 1813 blev født en dreng, som blev døbt Søren. Han boede på Nytorv 2, 1. sal. Det eneste, man ved om hans mor Ane Sørensdatter Lund (1738-1834), var, at hun var tjenestepige i huset hos uldkræmmer Michael Pedersen Kierkegaard. Drengen Søren Kierkegaard (1813-1855) blev senere lands- og verdenskendt teolog og filosof.

1827

Den 10. februar 1827 ankom Carl Frederik Gundelach (1805-1867) fra Liljedals Glasværk i den lille by Ed i Skåne til København for at rejse videre til Fensmark ved Næstved, hvor han skulle starte som en af de første fire tyske glaspustere ved det nyetablerede Holmegaards Glasværk. Med sig havde han sin kone Johanna Hammerström og sin mor, Maren Malene Wentzel.

1828

I den finere del af byen, i Sølvgade nr. 420 (i dag nr. 38) i Sankt Annæ Wester kvarter boede farver Holmblad med familie. I 1828 kom Jacob Rasmus Valdemar Holmblad til verden. Han blev døbt i Trinitatis kirke ved Rundetårn. Han var søn af Carl Frederik (1800-1861), som var søn af Lauritz (1770-1827), som igen var søn af Jacob Holmblad (1736-1806), der kom fra Sverige og grundlagde firmaet. Jacob Rasmus Valdemar (1828-1895) blev gift i 1856 med Maria Cabotts barnebarn Birgitte Marie Varinca Holmblad. Jacob og Birgitte var fætter og kusine, da deres fædre Carl Frederik og Edvard Holmblad (1802-1881) var brødre.

Jacob blev postmester i Roskilde.

Sølvgade 38

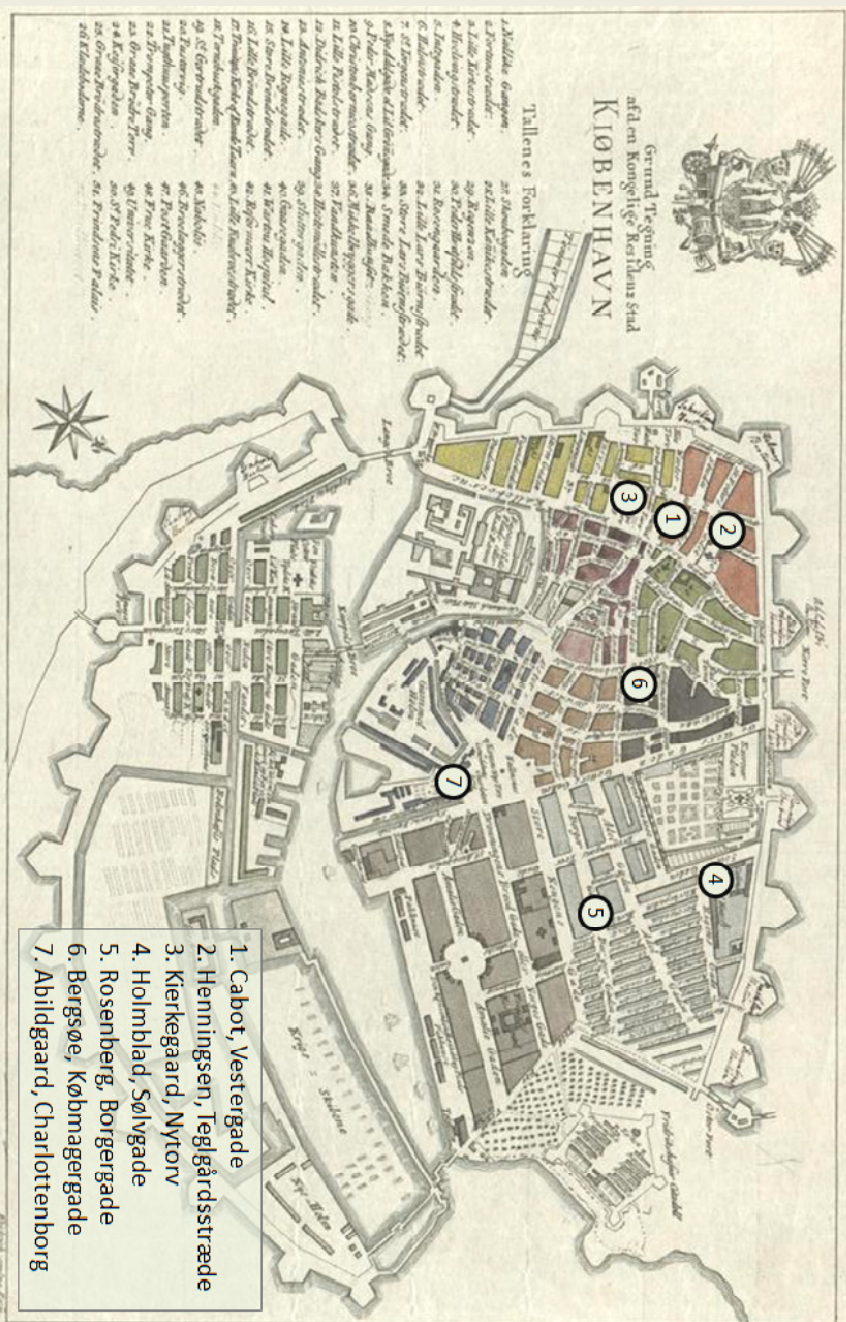
1831

I Københavns Sankt Annæ Kvarter boede i Borgergade nr. 203, 1. sal, Johann Adolph Rosenberg (1791-1839). Han blev i 1831 gift med Elise Ewald og de fik i 1835 sønnen Johan Ingfred Theodor Rosenberg, der blev døbt i Trinitatis. Johans ældste søn, Holger (1869-1960), blev journalist, forfatter og rejseskribent.

1835

På *Den kongelige Porcelainsfabrik*, som var etableret 1775 i en tidligere post- og gæstgivergård i Købmagergade 3 lige ved siden af Rundetårn (i dag Købmagergade 50), blev Vilhelm Bergsøe født. Faderen Carl Wilhelm Bergsøe (1800-1861) var administrator på porcelænsfabrikken og havde bopæl på fabrikken. Sønnen Vilhelm (1835-1911) blev forfatter og udgav bl.a. romanen *Fra Piazza del Popolo*. Tre år senere fik Vilhelm en lillebror, Sophus Andreas (1838-1896). Sophus' ene søn, Johan Frederik (1875-1931), fik senere sønnen Christian Andreas Bergsøe (1904-1972).

Forsidebilledet: Portræt af Maria Gertrude Cabott. Olie på lærred. 61 x 50 cm. På bagsiden af maleriet har en af Marias tre døtre, måske Julia Adelaide, skrevet:

"Min afdøde Moders Fader Pietro Pericoli Greve og Oberst: Pavens noble Garde givt med Anna De Rosvi" død her i Danmark 1821" og

"Fru Maria Gertrude Cabott født i Rom 19. december 1776 død i København 1851 født Comtesse Pericoli, Datter af Greve Pericoli, Commandant på Ascoli."

